முமுக்ஷுப்படி.

த்வயப்ரகரணம்

வ்யாக்யாந அவதாரிகை.

ப்ரதமரஹஸ்யமான திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தத்தை அருளிச்செய்த அநந்தரம், அதில் மத்பமபதத்தாலும் த்ருதீய பதத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட உபாயோபேயங்களை 1. விஶதமாக ப்ரதிபாதியாநின்றுள்ள த்வயத்தினுடைய அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

'முன்பு அருளிச்செய்த 2. மூன்றுப்ரபந்தங்களிலும் 3. திருமந்த்ராநந்தரம் சரமஶ்லோகத்தை அருளிச்செய்து பின்பு த்வயத்தை அருளிச்செய்தவர், இப்போது த்வயத்தை முந்துற அருளிச்செய்வான் என்?' என்னில்,—இரண்டு ப்ரகாரமும் அருளிச்செய்யலா யிருக்கையாலே. ஆச்சான்பிள்ளை 4. சீயர் முதலானோரும், இந்தப்ரகாரமிறே அருளிச்செய்தது.

'இவ்விரண்டு ப்ரகாரந்தனக்கும் கருத்து என்?'—என்னில், சரமஶ்லோகம்முன்னாக த்வயத்தைச்சொல்லுகிறது 5 வித்பநுஷ்டாந ரூபங்களாயிருக்கையாலே விதிமுன்னாக அநுஷ்டாநத்தைச் சொல்லுகை ப்ராப்தமாயிருக்கையாலும், 6. திருமந்த்ரம் ப்ராப்யபரமாய் சரமஶ்லோகம் ப்ராபகபரமாய் த்வயம் உபயத்தினுடையவும் அநுஷ்டாந

---

1. திருமந்திரத்தில் மத்தயம பதமான நமஃ என்பது, அர்த்தபலத்தாலே உபாயத்தைத் தெரிவிக்கும். திருமந்த்ரத்தின் விவரணமான இந்தத்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்தில் 'ஸ்ரீமந்நாராயண' என்கையாலே, அந்த உபாயம் ஸ்ரீவிஶிஷ்டமென்று ஶாப்தமாகத் தெரிவிக்கு மென்க. இங்ஙனமே உபேயம் ஸ்ரீவிஶிஷ்டமென்பதும் உத்தர வாக்யத்தில் 'ஸ்ரீமதே நாராயணாய' என்று இருத்தலால், விசதமாம். 2. மூன்று ப்ரபந்தங்கள்—ஸ்ரியஃபதிப்படி, யாத்ருச்சிகப்படி, பரந்தபடி என்பன. 3. திருமந்த்ராநந்தரம்-திருமந்த்ர அர்த்தத்தையருளிச்செய்த வநந்தரம்: 'சரமஶ்லோகத்தை' 'த்வயத்தை' என்பவற்றிற்கும் இப்படியே பொருள் காண்க. 4. சீயர்-வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளச்சீயர். 5. சரமஶ்லோகத்தில் 'ஶரணம் வ்ரஜ' என்று விதிக்கையாலும், த்வயத்தில் 'ஶரணம் ப்ரபத்யே' என்று அநுஷ்டாநத்தைச் சொல்லுகையாலும் 'சரமஶ்லோகம் விதி த்வயம் அநுஷ்டாந ரூபமானதென்பதும் ஏற்படும். 6. ஸ்வரூபத்தின் யாதாத்ம்யஜ்ஞாநம் பிறந்தவனுக்கு எம்பெருமானுடைய ஶேஷித்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்கள் நித்ய ப்ரார்த்தநீயங்களாகையாலே, அவற்றைத் தெரிவிக்குந் திருமந்தரம் ப்ராப்யபரமாம்.

ப்ரதிபாதகமாயிருக்கையாலும். 1. த்வயம் முன்னாக சரமஶ்லோகத்தைச்சொல்லுகிறது - திருமந்த்ரத்தில் மத்யமத்ருதீயபதங்களுக்கு வாக்யத்வயம் விவரணமாய், அது தனக்குச் சரமஶ்லோகத்தில் அர்த்தத்வயம் விவரணமாயிருக்கும் ஆகாரத்தாலே. 2. ஆனபின்பு, இரண்டு ப்ரகாரமும் அநுஸந்திக்கத் தட்டில்லை. அதில் ஒருப்ரகாரத்தை மூன்று ப்ரபந்தத்திலும் அருளிச்செய்தவராகையாலே, மற்றைப்ரகாரத்தையும் அருளிச்செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, திருமந்த்ரார்த்தம் அருளிச்செய்த அநந்தரம் த்வயார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

அதில் ப்ரதமத்திலே வைஷ்ணவனாயிருப்பானொருவனுக்கு ஸ்வாதிகாரார்த்தமாக அவஶ்யாபேக்ஷிதமாயுள்ளவற்றை, *ஸங்க்ரஹமாக அருளிச்செய்கிறார்

மூ - (கககூ) புறம்புண்டான பற்றுக்களையடைய வாஸனையோடே விடுகையும், எம்பெருமானையே தஞ்சமென்று பற்றுகையும்,

(வ்யா.) 'புறம்புண்டான பற்றுக்களையடைய வாஸனையோடே விடுகை' என்று தொடங்கி ஒரு சூர்ணையாலே. புறம்புண்டான பற்

1. த்வயத்துக்கு முன்னாகச் சரமஶ்லோகத்தைச் சொல்லுவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் - விதிரூபமான சரமஶ்லோகத்தைச் சொல்லி, அதன் பின்பு அநுஷ்டானரூபமான த்வயத்தைச் சொல்லுவதென்பது ஒன்று; ப்ராப்ய பரமான திருமந்த்ரத்தைச்சொல்லி, ப்ராபகபரமான சரமஶ்லோகத்தை அதன் பின்பு சொல்லி, அவ்விரண்டையும் சொல்வதான த்வயத்தை அதன் பின்பு வைத்த தென்பது - மற்றொன்று. 2. விவரணவிவரணி பாவத்தைப் பற்றித் திருமந்த்ரத்தின் பின் த்வயமும் அதன்பின் சரமஶ்லோகமும் அருளிச்செய்வது.

றுக்களையுடைய வாஸனையோடே விடுகை ஆவது - (௪௦௧) ‘‘𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌦𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍’’ [பிதரம் மாதரம் தாராந்] இத்யாதிப்படியே, 1. பாஹ்யவிஷய ஸங்கங்களையடைய மறுவலிடாதபடி ஸவாஸநமாக விடுகை. ‘எம்பெருமானையே தஞ்சமென்று பற்றுகை’ ஆவது-வேறொன்று 2. தஞ்சமென்கிற நினைவு கலசாதபடி, நிருபாதிகரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரனையே தஞ்சமாக ஸ்வீகரிக்கை. இவ்விரண்டு வாக்யத்தாலும், சரமஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தில் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். எங்ஙனே யென்னில்? ‘புறம்புண்டான பற்றுக்களையடைய’ என்று-‘ஸர்வதர்மாந்’ என்கிற பதத்தில் அர்த்தத்தையும், ‘வாஸனையோடே விடுகையும்’ என்று - ‘பரித்யஜ்ய’ என்கிற பதத்தில் அர்த்தத்தையும், ‘எம்பெருமானை’ என்று – ‘மாம்’ என்கிற பதத்தில் அர்த்தத்தையும் ‘ஏ’ என்று ஏவகாரத்தாலே ஏக பதத்தில் அர்த்தத்தையும், ‘தஞ்சம்’ என்கையாலே ‘ஶரண’பதத்தில் அர்த்தத்தையும், ‘பற்றுகையும்’ என்று ‘வ்ரஜ’ பதத்தில் அர்த்தத்தையும் அடைவே சொல்லுகையாலே.

௩.-பேறு தப்பாதென்று துணிந்திருக்கையும், பேற்றுக்கு த்வரிக்கையும்.

(வ்யா.) பேறு தப்பாதென்று துணிந்திருக்கை யாவது - 3. உபாய பல்குத்வமும் உத்தேஶ்ய துர்லபத்வமும் 4. ஸ்வக்ருததோஷபூயஸ்த்வமும் அடியாக வரும் 5. ஶங்காத்ரயமுமின்றிக்கே, பலம் தப்பாமல் ஸித்திக்குமென்று விஶ்வஸித்திருக்கை. பேற்றுக்குத்வரிக்கை யாவது- இப்படி விஶ்வஸித்து ‘பேறு ஸித்தித்தபோது காண்கிறோம்’ என்று இருக்கையன்றிக்கே, * ‘‘மாகவைகுந்தங் காண்பதற்கென் மனமேக

---

1. பாஹ்ய விஷயஸங்கங்கள்—எம்பெருமானைத்தவிர்த்து வேறான விஷயங்களிற்பற்றுகள். அடைய-எல்லாவற்றையும். மறுவலிடாதபடி - விட்டவற்றில் மறுபடியும் ஸம்பந்தமுண்டாகாதபடி 2. தஞ்சம் - உபாயம். 3. உபாய பல்குத்வம் - உபாயம் இலேசானதாக இருக்கை. 4. ஸ்வக்ருததோஷபூயஸ்த்வம் - தான் செய்த குற்றம் மிகுதியாக இருக்கை. 5. சரம ஶ்லோகத்[…] ‘வ்ரஜ’ என்று விதிக்கையாலே, அவனை ஶரணமாக வரிக்கையாகிற […] எண்ணமே உபாயமாமோ என்று ஒரு சந்தேகம் ஜநிப்பதை, இங்கு[…] பதம் ‘இவ்வெண்ணம் உபாயமாகாது, ஸர்வ ஶக்தனான அவ்வெம்[…] உபாயமென்று தெரிவித்தலால், உபாய பல்குத்வம் முதலிய ஶங்[…]மென்க.

* திருவாய்-௯-௩-௭ .

மென்னும்'' * ''தாவி வையங்கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே, கூவிக் கொள்ளுங்கால மின்னங்குறுகாதோ'' என்கிறபடியே, 1. க்ரமப்ராப்தி பற்றாமற் பதறுகை. ஆக, 2. இவை இரண்டாலும்—3. உபாய உபேய அதிகார அபேக்ஷிதங்களான மஹாவிஸ்வாஸத்தையும், ப்ராப்ய த்வரையையும் சொல்லுகிறது.

மூ - இருக்கும் நாள் உகந்தருளின நிலங்களிலே ப்ரவணனாய்க் குணாநுபவ கைங்கர்யங்களே பொழுது போக்காகையும், இப்படி யிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஏற்றமறிந்து உகந்திருக்கையும்,

(வ்யா.) இருக்கும் நாள் உகந்தருளின நிலங்களிலே ப்ரவணனாய்க் குணாநுபவகைங்கர்யங்களே பொழுதுபோக்காகை யாவது-பரமபதத்திலேபோய் ஸ்ரவதநுபவகைங்கர்யங்களைப் பண்ணுகையாகிற பேற்றில் த்வரை நடவாநிற்கச்செய்தேயும், இஸ்ஸரீரத்தோடே இருக்கும் நாள் † ''தானுகந்தவூர்'' என்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரன் உகந்து வர்த்திக்கிற திவ்யதேசங்களிலே ‡ ''கண்டியூரரங்கம் மெய்யங்கச்சி பேர்மல்லை'' என்று 4. மண்டுகையாகிற ப்ராவண்யத்தையுடையனாய், அவ்வோ திவ்யதேஸங்களிலே நிற்கிறவனுடைய கல்யாணகுணாநுபவமும், அது அடியாகக் கரணத்ரயத்தாலும் அவன் விஷயத்திற் பண்ணுங் கைங்கர்யமுமே 5. காலக்ஷேபவிஷயமாம்படி யிருக்கை. 'இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றம் அறிந்து உகந்திருக்கை யாவது' - 6. கீழ்ச்சொன்ன இவ்வாசாரங்களெல்லா முடையராயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டால், 7. 'இந்தளத்திலே தாமரை பூத்தாற்போலே இந்தவிபூதியிலே இங்ஙனேயும் சிலருண்டாவதே!' என்று அவர்கள் வைபவத்தை யறிந்து அவர்களளவில் ப்ரீதியுக்தனா

---

1. க்ரமப்ராப்தி பற்றுதல் - க்ரமத்திலே மெல்லப் புருஷார்த்தத்தைப் பெறுவோமென்ற கருத்துப் பொருந்தியிருத்தல். 2. இவை இரண்டாலும் - பேறு தப்பாதென்று துணிந்திருக்கையும் பேற்றுக்குத்வரிக்கையும் என்கிற இரண்டு வாக்யத்தாலும். 3. உபாய அதிகார அபேக்ஷிதம் - மஹாவிஸ்வாஸம்: உபேய அதிகார அபேக்ஷிதம் - ப்ராப்யத்வரை. 4. மண்டுகை - பற்றுக்கொள்ளுகை. 5. காலக்ஷேபம் - போதுபோக்கு. 6. கீழ்ச்சொன்ன - 'புறம்புண்டான' என்று தொடங்கி இதுவரையிற் சொல்லிய. 7. இந்தளம்-கும்மட்டி.

* திருவாய்-௬-௯-௯- † திருநெ-௬. ‡ திருக்குறுந்-௧௯.

யிருக்கை. கீழ்ச்சொன்னவை யெல்லாம் உண்டானாலும் உண்டாக அரிதாயிருப்ப தொன்றிறே இது.

மூ.-திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் நியதனுகை யும், ஆசார்யப்ரேமம் கனத்திருக்கையும், ஆசார்யன்பக் கலிலும் எம்பெருமான்பக்கலிலும் க்ருதஜ்ஞனாய்ப் போருகையும்,

(வ்யா.) திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் நியதனுகை யாவது - மந்த்ராந்தரங்களினுடைய அருகே மறந்தும் போகாதே த்யாஜ்ய உபாதேயங்களைத் தெளிய அறிவிக்குந் திருமந்த்ரத்திலும் அதின் அர்த்தத்துக்கு விவரணமான த்வயத்திலும் நிஷ்டனாயிருக்கை.

ஆசார்யப்ரேமம் கனத்திருக்கை யாவது - கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரத்தையெல்லாம் உபதேஶத்தாலே தனக்கு உண்டாக்கின ஆசார்ய விஷயத்தில் (க௦உ) "𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌪𑌰𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍌" [யஸ்ய தேவே பராபக்திர் யதா தேவே ததா குரௌ] என்கிறபடியே ப்ரேமம் அதிஶயித்திருக்கை.

ஆசார்யன்பக்கலிலும் எம்பெருமான்பக்கலிலும் க்ருதஜ்ஞனாய்ப் போருகையாவது - நித்யஸம்ஸாரியான தன்னை நித்யஸூரிகள் பேற்றுக்கு அர்ஹனும்படி இரும்பைப் பொன்னுக்குவாரைப்போலே திருத்தின ஆசார்யன்பக்கலிலும், 1. அத்வேஷாதிகளை விளைத்துக் கொண்டுவந்து ஆசார்யவிஷயத்தோடே சேர்த்த எம்பெருமான் பக்கலிலும் உபகாரஸ்ம்ருதியுடையனாய்ப் போருகை.

மூ.-ஜ்ஞாநமும் விரக்தியும் ஶாந்தியும் உடையனாயிருக்கும் பரமஸாத்விகனோடே ஸஹவாஸம் பண்ணுகையும், வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதம்.

(வ்யா.) ஜ்ஞாநமும் விரக்தியும் ஶாந்தியு முடையனாயிருக்கும் பரம ஸாத்விகனோடே ஸஹவாஸம்பண்ணுகையாவது-தான் கலங்கினாலும் கலங்காமல் நோக்குகைக்கு உறுப்பாகவும், கீழ்ச்சொன்ன ஆகா

1. எம்பெருமான் அத்வேஷாதிகளை விளைக்கும் ப்ரகாரத்தை ஸ்ரீவசநபூஷணத்திலே த்ரிபாத்விபூதியிலே என்று தொடங்கிவிஸ்தரேண அருளிச்செய்திருத்தல் காண்க.

ரங்கள் தனக்கு 1. வர்த்திக்கைக்கு உறுப்பாகவும் 2. தத்வ யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமும் அப்ராப்தவிஷயவிரக்தியும் இவைதானிரண்டும் நமக்குண்டென்று இறுமாப்பற்றிருக்கையாகிற ஶாந்தியும் உடையனாயிருக்கும் பரமஸத்த்வநிஷ்டனாயிருப்பான் ஒருபாகவதனோடே கூட வஸித்துப்போருகை.

'வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதம்' என்றது - இவையித்தனையும் வைஷ்ணவனென்றிருப்பான் ஒரு அதிகாரிக்கு அவஶ்யம் உண்டாகவேணு மென்கை.

இப்படியிருக்கும் இவனுக்கு அநுஸந்தாந விஷயம் வகுத்து அருளிச்செய்கிறார் மேல்

மூ.-(௧௧௭) இந்த அதிகாரிக்கு ரஹஸ்யத்ரயமும் அநுஸந்தேயம்.

(வ்யா.) 'இந்த' என்று தொடங்கி. அதாவது—கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களையுடையனாயிருக்கும் இவ்வதிகாரிக்கு, அந்த ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களுக்கு வர்த்தகமான ரஹஸ்யத்ரயமும் அநுஸந்தாந விஷயமாகவேணு மென்கை.

இனி, த்வயத்திற் சொல்லுகிற அர்த்தத்தின் 3. வீறுடைமையையறிவிக்கைக்காக, ஶாஸ்த்ரம் திருமந்த்ரம் சரமஶ்லோகம் இவற்றிற் சொல்லுகிற ப்ரகாரங்களை அருளிச் செய்துகொண்டுசென்று, பின்னை அதுதன்னை அருளிச்செய்கிறார்

மூ.-(௧௧௮) எல்லாப்ரமாணங்களிலும் தேகத்தாலே பேறென்கிறது; திருமந்த்ரத்தில் ஆத்மாவாலே பேறென்கிறது; சரமஶ்லோகத்தில் ஈஶ்வரனாலே பேறென்கிறது; த்வயத்தில் பெரியபிராட்டியாலே பேறென்கிறது.

---

1. வர்த்திக்கை - வ்ருத்தியாகை. 2. தத்வ யாதாத்ம்யஜ்ஞாநம் - தத்வ விஷயத்தில் உண்மையான அறிவு. 3. வீறுடைமை - வேறொன்றுக்கு இல்லாத மேன்மையையுடையதாதல்.

(வ்யா.) 'எல்லா ப்ரமாணங்களிலும்' என்று தொடங்கி. அதாவது - சேதநனுடைய 1. விஶிஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான ஸகலஶாஸ்த்ரங்களிலும், ஸாதநாநுஷ்டாநயோக்யமான தேஹத்தாலே இவனுக்குப் புருஷார்த்தலாபம் என்கிறது. 2. நிஷ்க்ருஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான திருமந்த்ரத்தில், இவன் ஸ்வரக்ஷணத்தில் நின்றும் கைவாங்கினாலொழிய ஈஶ்வரனுடைய ரக்ஷகத்வம் ஜீவியாமையாலே, தத்ப்ரவ்ருத்திவிரோதியான ஸ்வப்ரவ்ருத்தியை விட்டிருக்கும் ஆத்மாவாலே புருஷார்த்தலாபம் என்கிறது. ஈஶ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே நோக்கான சரமஶ்லோகத்தில், இவனுடைய ஸ்வீகாரமும் மிகையாம்படி, தானே கைக்கொண்டு, ப்ராப்திப்ரதிபந்தக ஸகலபாபங்களையும் தள்ளிப்போகட்டு, தன்திருவடிகளிலே சேர்த்துக் கொள்ளும் ஈஶ்வரனாலே புருஷார்த்தலாபம் என்கிறது. ஈஶ்வரனுடைய லக்ஷ்மீவிஶிஷ்ட வேஷத்திலே நோக்கான த்வயத்தில், விஶேஷணபூதையான பெரியபிராட்டியாராலே புருஷார்த்தலாபமென்கிறதென்கை.

'உபாயம் ஈஶ்வரனாயிருக்க, இவளாலே பேறாகையாவதென்?" என்கிற ஶங்கையில் அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ.-(கககூ) **பெரியபிராட்டியாராலே பேறாகையாவது- இவள் புருஷகாரமாகவல்லது ஈஶ்வரன் கார்யஞ் செய்யானென்கை.**

(வ்யா.) 'பெரிய பிராட்டியாராலே' என்று தொடங்கி. அதாவது - 3. இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்திபரிஹாரங்கள் இரண்டும் பண்ணுவான் ஈஶ்வரனேயாயிருக்கப் பெரியபிராட்டியாராலே இவனுக்குப் பேறாகை ஆகிறது, இவனுடைய அபராதத்தைப் பாராதே ரக்ஷிக்கும்படி இவள் புருஷகாரமானால் ஒழிய, ஈஶ்வரன் இவன்கார்யஞ்செய்யான் என்றபடி என்கை.

கீழ், ஸாமாந்யத்திலே வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அபேக்ஷிதங்களிறே சொல்லிற்று ; விஶேஷித்து த்வயத்துக்கு அதிகாரியாமவனுக்கு அபேக்ஷிதத்தை அருளிச்செய்கிறார்

---

1. விஶிஷ்டவேஷம் - ஶரீரத்தோடு கூடியுள்ளநிலை. 2. சேதநனுடைய நிஷ்க்ருஷ்ட வேஷம்-ஶேஷத்வ பாரதந்த்ர்யங்கள். 3. இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்கள் - இஷ்டப்ராப்தி அநிஷ்ட பரிஹாரம்.

மூ.-(கஉ0) த்வயத்துக்கு அதிகாரி-ஆகிஞ்சந்யமும் அநந்யகதித்வமும் உடையவன்.

(வ்யா.) 'த்வயத்துக்கு' என்று தொடங்கி. அதாவது—ஸித்தோபாயவரண ப்ரதிபாதகமான த்வயத்துக்கு அதிகாரி (க0ந) "ஃகிஞெநாzமதிஃ, கூவமெவாவாயஹூ-ஙெதாமெஹவ" [அகிஞ்சநோகதி: த்வமேவோபாய பூதோமேபவ] (க0ச) "ஃகிஞெநாzநநூ மதிஸூரணூ" [அகிஞ்சநோநந்யகதிஶ்ஶரண்ய] என்றும், * "புகலொன்றில்லா அடியேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே 1. ஆகிஞ்சந்யமும் 2. அநந்யகதித்வமும் ஆகிற இரண்டும் உடையவன் என்கை.

'இவையிரண்டின் வேஷமுந்தான் எங்ஙனே'? என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கஉக) இவை இரண்டும் ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம்.

(வ்யா.) 'இவையிரண்டும்' என்று தொடங்கி. அதாவது—உபாயாந்தர ராஹித்யமாகிற ஆகிஞ்சந்யத்தின் வேஷமும், ரக்ஷகாந்தரராஹித்ய மாகிற அநந்யகதித்வத்தின் வேஷமும் ப்ரபந்நபரித்ராணமாகிற ப்ரபந்தத்திலே ஸுஸ்பஷ்டமாகச் சொன்னோம், அதிலே கண்டுகொள்வது என்கை.

இனி த்வயத்துக்கு வாக்யார்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கஉஉ) இதில் மூற்கூற்றால், பெரிய பிராட்டியாரை முன்னிட்டு ஈஶ்வரன் திருவடிகளை உபாயமாகப் பற்றுகிறது; பிற்கூற்றால், அச்சேர்த்தியிலே அடிமையிரக்கிறது.

(வ்யா.) 'இதில் முற்கூற்றால்' என்று தொடங்கி. அதாவது - இந்தத்வயத்தில் பூர்வகண்டத்தாலே 'ஸ்ரீமத்' என்று பெரியபிராட்டி

---

1. ஆகிஞ்சந்யம் - உபாயாந்தரம் இல்லாமலிருக்கை. 2. அநந்ய கதித்வம் - ரக்ஷகாந்தர மில்லாதிருக்கை.

* திருவாய் ௬-௰-௰.

யாரை முன்னிட்டு, 'நாராயணசரணௌ' என்று ஈஶ்வரன் திருவடிகளை 'ஶரணம் ப்ரபத்யே' என்று உபாயமாகப் பற்றுகிறது. உத்தரகண்டத்தாலே 'ஸ்ரீமதே' என்று பெரியபிராட்டியாரும் அவனுமான சேர்த்தியிலே, 'நாராயணாய' என்கிற சதுர்த்தியாலே கைங்கர்யத்தை அர்த்திக்கிறது என்கை. 'நமஸ்ஸு' கைங்கர்ய விரோதி நிவ்ருத்தி ப்ரதிபாதகமாகையாலே, அடிமையை இரக்கிறது என்ற இதிலே அந்தர்ப்பூதம்.

இனி ப்ரதிபதம் அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம் பற்றி, ஸ்ரீமத்பதார்த்தம் அருளிச்செய்ய உபக்ரமிக்கிறார்

மூ.—(கஉரு) ஸ்ரீ என்று பெரிய பிராட்டியாருக்குத் திருநாமம்.

(வ்யா.)—' ஸ்ரீ என்று பெரியபிராட்டியாருக்குத் திருநாமம் ' என்று. ஸ்ரீஶப்தம் ஸம்பதாதிகளுக்கும் வாசகமாக லோகத்திலே 1. நடந்துபோரக் காண்கையாலே, அத்தை வ்யாவர்த்திக்கைக்காக 'ஸ்ரீ என்கிற இது பெரியபிராட்டியார்க்குத் திருநாமம்' என்கிறார். ஆகையிறே, *"லக்ஷ்மீ: பத்மாலயா பத்மா கமலா ஸ்ரீர்ஹரிப்ரியா" என்று, திருநாமங்களோடே ஸஹபடிதமாயிற்று. இதுதான் எல்லாத் திருநாமங்கள்போலன்றிக்கே, (கoரு) "ஶ்ரீரிதி ப்ரதமம் நாம லக்ஷ்ம்யா:" [ஸ்ரீரிதிப்ரதமம்நாம லக்ஷ்ம்யா:] என்கிறபடியே, இவளுக்கு 2. ப்ரதமாபிதாநமாயிருக்கும். (கoசு) "அ இதி பகவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதாநம்" [அ இதிபகவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதாநம்] என்று அகாரம் ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரதமாபிதாநமானாற்போலே யாயிற்று, இவளுக்கும் ப்ரதமாபிதாநமாயிருக்கும்படி. அது, அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்துக்கு 3. ஏகாந்தமான ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும்; இது, இவளுடைய புருஷகாரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும்.

---

1. நடந்து போருதல் - வழங்குதல். 2. ப்ரதமாபிதாநம் - முதன்மையான பெயர். 3. ஏகாந்தமான - அவஶ்யம் வேண்டிய.

* அமர-நிக-கா - க, க - வ. ஶ்லோ-உஎ.

இனி, இந்த ஸ்ரீஶப்தத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக ப்ரதமம் இதன்மேல் வந்த வ்யுத்பத்தித்வயத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கஉச) ஶ்ரீயதே, ஶ்ரயதே.

(வ்யா.)—'ஶ்ரீயதே, ஶ்ரயதே' என்று. அதாவது - *"ஶ்ரிஞ் ஸேவாயாம்" என்கிற தாதுவிலே 'ஶ்ரீயத இதி ஸ்ரீ:, ஶ்ரயத இதி ஸ்ரீ:' என்று ஸித்தமான கர்மணிவ்யுத்பத்தியையும் கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியையும் சொன்னபடி.

இவ்வுத்பத்தித்வயத்துக்கும் அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கஉரு) இதுக்கு அர்த்தம்-எல்லார்க்கும் இவளைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாய், இவள்தனக்கும் அவனைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமா யிருக்கும் என்று.

(வ்யா.)—'இதுக்கு அர்த்தம்' என்று தொடங்கி. அதாவது - இவ் 1. வுபயவ்யுத்பத்திக்கும் அர்த்தம் 'ஶ்ரீயதே' என்று எல்லாராலும் ஸேவிக்கப்படாநின்றாள் என்கையாலே ஸகல சேதநர்க்கும் இவளைப் பற்றித் தங்களுடைய ஶேஷத்வரூப ஸ்வரூப லாபமாய், 'ஶ்ரயதே' என்று ஈஶ்வரனை ஸேவியாநின்றாள் என்கையாலே, இவள்தனக்கும் ஈஶ்வரனைப்பற்றித் தன்னுடைய ஸ்வரூபலாபமாயிருக்குமென்று என்கை. இவள்தனக்கு, சேதநவிஷயத்தில் ஶேஷித்வமும் ஈஶ்வர விஷயத்தில் ஶேஷத்வமும் என்றும் உண்டாயிறே யிருப்பது. ஆகையால், இந்த ஸேவ்யத்வஸேவகத்வங்கள் இரண்டும் இவளுக்கு நித்யமாய்ச் செல்லாநிற்கும்.

'ஈஶ்வரனுக்கு உபாயத்வமும் உபேயத்வமு மாகிற ஆகாரத்வயம் உண்டானாற்போலே, இவளுக்கும் 2. புருஷகாரத்வமும் ப்ராப்யத்வமு மாகிற ஆகாரத்வயமும் உண்டாகையாலே, இதில் எவ்வாகாரத்தை நினைத்து இவளை 3. இப்போது சொல்லுகிறது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

---

1. உபயவ்யுத்பத்தி - கர்மணிவ்யுத்பத்தி கர்த்தரிவ்யுத்பத்தி யென்ற இரண்டு வகையான வ்யுத்பத்தி. 2. புருஷகாரத்வம் - கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியில் தோன்றும். 3. இப்போது - ஈஶ்வரனை உபாயமாகப்பற்றுகிற இச்சமயத்தில்.

*தா - ப்வாதி.

மூ.—(௧௨௬) இப்போது இவளைச் சொல்லுகிறது புருஷகாரமாக.

(வ்யா.)—'இப்போது இவளைச் சொல்லுகிறது புருஷகாரமாக' என்று. 'புருஷகாரமாக' என்கையாலே, உபாயவஸ்து விஶேஷணமாயிருக்கிற ஆகாரத்தையிட்டு, இவளுக்கும் உபாயத்வத்தில் அந்வயம் சொல்லும் பக்ஷம் நிரஸ்தம்.

'ஈஶ்வரனுடைய நாராயணத்வ ப்ரயுக்தமான ஸ்வாபாவிக ஸம்பந்தாதி ஜ்ஞாநத்தை யுடையனாய்க் கொண்டு, அவனை ஆஶ்ரயிக்கிற இச்சேதநனுக்கு இவளைப் புருஷகாரமாக முன்னிடவேண்டுகிறது தான் என்?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(௧௨௭) நீரிலே நெருப்புக் கிளருமாபோலே குளிர்ந்த திருவுள்ளத்திலே அபராதத்தால் சீற்றம் பிறந்தால் பொறுப்பது இவளுக்காக.

(வ்யா.) 'நீரிலே' என்று தொடங்கி. அதாவது - ஶீதலமான ஜலத்திலே சென்று அணுகவொண்ணாதபடியான நெருப்புக் கிளருமாபோலே, (௧௦௭) "ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்" [ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்] (௧௦௮) "ஸமோ஽ஹம் ஸர்வபூதேஷு" [ஸமோऽஹம் ஸர்வபூதேஷு] என்கிறபடியே, 1 ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத்த்வம் 2 ஸமாஶ்ரயணீயத்வே ஸமத்வமாகிற ஸ்வபாவவிஶேஷங்களாலே ப்ரஸந்நமாய்க் குளிர்ந்திருக்கிற திருவுள்ளத்திலே (௧௦௯) "பரிபூர்ணகலி ஜநே ஹிதஸ்ரோதோவ்ருத்யா பவதி ச கதாசித் கலுஷதீ:" [பரிபூர்ணகலி ஜநே ஹிதஸ்ரோதோவ்ருத்யா பவதிச கதாசித்கலுஷதீ:] என்கிறபடியே, சேதநன் 3 தீரக்கழியப்பண்ணின அபராதம் 4 அடியாக (௧௧௦) "க்ஷிபாமி" [க்ஷிபாமி] "ந க்ஷமாமி" [நக்ஷமாமி] என்னும்படியான சீற்றம் பிறந்தால் அவ்வபராதத்தைப் பொறுப்பது (௧௧௧) "கிமேதந் நிர்தோஷ: க இஹ ஜகதி" [கிமேதந் நிர்த்

1. ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத்த்வம் - எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் ஸ்நேஹங்கொண்டிருக்கை. 2. ஸமாஶ்ரயணீயத்வே ஸமத்வம் - எல்லாராலும் ஒப்ப ஆஶ்ரயிக்கத் தக்கவனாயிருக்கை. 3. தீரக்கழிய - பூர்ணமாக என்றபடி. 4. அடியாக - காரணமாக.

தோஷ꞉க இஹஜகதி] இத்யாதிப்படியே தன்னுடைய உபதேசாதிகளாலே அச்சிற்றத்தையாற்றித் தயையைஜநிப்பிக்கும் இவளுக்காக என்கை. ஆகையாலே, ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் பிறந்தவனுக்கும் அபராத பயத்தாலே 1 புருஷகாரபுரஸ்கரணம் அபேக்ஷித மென்று கருத்து.

2 'இத்தலையிற் கார்யம் ஏறிட்டுக்கொண்டும் அத்தலையை வசீகரித்தும் இரண்டு தலையையும் பொருத்துகைக்கு இவள்தான் 3 கண்ணழிவற்ற 4 புருஷகாரமோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கஉஅ) இவள் தாயாய், இவர்கள் க்லேசம் பொறுக்கமாட்டாதே அவனுக்குப் பத்நியாய், இனிய விஷயமாயிருக்கையாலே கண்ணழிவற்ற புருஷகாரம்.

(வ்யா.) 'இவள் தாயாய்' என்று தொடங்கி. அதாவது - (ககஉ) "த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம்" [த்வம் மாதாஸர்வலோகாநாம்] என்றும், (ககங) "அகிலஜகந்மாதரம்" [அகிலஜகந்மாதரம்] என்றும் சொல்லுகிறபடியே இச்சேதநர்க்கு இவள் மாதாவாய், *"தந்தம் மக்களழுதுசென்றால் தாய்மாராவார் தரிக்ககில்லார்" என்கிறபடியே அந்த ஸம்பந்தமடியாக இவர்களுடைய க்லேசங் கண்டால் ஸஹிக்கமாட்டாதே, (ககச) "விஷ்ணுபத்நீ" [விஷ்ணுபத்நீ] என்கிறபடியே அவனுக்குப் பத்நியாய், †"பித்தர் பனிமலர்மேற்பாவைக்கு" என்கிறபடியே அவன் 5 தன் வைலக்ஷண்யத்தைக் கண்டு பிச்சேறித் தன்சொல்வழி நடக்கும்படி 6 அபிமதவிஷயமா யிருக்கையாலே, கண்ணழிவற்ற புருஷகார மென்கை.

---

1. புருஷகார புரஸ்கரணம் - புருஷகாரத்தை முன்னிடுகை. 2. இத்தலையிற் கார்யம் ஏறிட்டுக்கொண்டும் - சேதநனுடைய காரியத்தைத் தன்மேற் போட்டுக்கொண்டும். அத்தலையை - ஈச்வரனை. 3. கண்ணழிவற்ற - நிர்தோஷமான. 4. புரு ஸநோதி - மிகுதியாகத் தருகிறான் என்று புருஷ꞉ என்பதன் பொருள்: இங்கே, புருஷகாரம்—(ஈச்வரனைச் சேதநன் விஷயத்தில்) மிகுதியாகக் கொடுக்கும்படி செய்பவள். 5. தன் வைலக்ஷண்யத்தை - பிராட்டியான தன்னுடைய விலக்ஷணமான [வேறொருவர்க்கில்லாத] வடிவழகை. 6. அபிமதவிஷயம் - இஷ்டமான பொருள்.

*பெரியாழ் - ௨, ௨, ௩. †திருநெடுங் ௧௮.

'எல்லாம் செய்தாலும் 1 நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரன், சேதநருடைய அபராதங்களை 2 நிறுத்து அறுத்துத் தீர்த்துவன் என்று நிற்குமளவில், இவளாலே பொறுப்பிக்கப்போமோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கஉகூ) திருவடியைப் பொறுப்பிக்குமவள், தன்சொல்வழி வருமவனைப்பொறுப்பிக்கச் சொல்ல வேண்டாவிறே.

(வ்யா.)—'திருவடியை' என்று தொடங்கி. அதாவது - தன்னைப் பத்துமாஸம் 3 தர்ஜநபர்த்ஸநம் பண்ணின அந்த ராக்ஷஸிகளுடைய அபராதங்களைக் கணக்கிட்டு, சித்ரவதம் பண்ண 4 உத்யோகித்து நின்ற 5 சொல்மிறுங்கனான திருவடியையு முட்பட (கக௫) "கஃகூவெ்யூ" [கஃகுப்யேத்] என்றும், (ககசு) "நகஸ்ஸிஞாவபராயூதி" [நகஸ்சிந்நாபராத்யதி] என்றும் இத்யாதி உபதேசத்தாலே பொறுப்பிக்குமவள், * "மலராள் தனத்துள்ளான்" என்றும், † "மாமலர்மங்கை மணநோக்கமுண்டான்" என்றும், ‡ "அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குக்களாகியும் நிற்கும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தன்போக்யதையிலே குமிழிநீருண்டு, $ "நின்னன்பின் வழி நின்று சிலைபிடித்து எம்பிரானேக" என்கிறபடியே மாயாம்ருகத்தின் பின்னே போ என்னிலும் 6 விளைவது அறியாதே அதன்பின்னே போம்படி தன்சொல்வழி வருமவனைப் பொறுப்பிக்க வல்லளென்னுமிடம் கிம்புநர்ந்யாயஸித்தமிறே யென்கை. ¶ "செய்தகவினுக் கில்லை கைம்மாறு" என்னும்படி, இரண்டு தலைக்கும் 7 தலைதடுமாறாக உபகரித்துத் தன்

1. நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரன் - தடைப்படாத ஸ்வாதந்த்ரியமுள்ளவன். 2. நிறுத்து அறுத்து தீர்த்துவன் - கண்க்கிட்டு அநுபவிக்கச்செய்தே தீர்ப்பேன். 3. தர்ஜநம் - மருட்டுகை, பர்த்ஸநம் - பழிக்கை. 4. உத்யோகித்து - ப்ரயத்னங் கொண்டு. 5. சொல்மிறுங்கன் - சொல்லை மீறுந் தன்மையான்: அடங்காத் தன்மையுள்ளவனென்றபடி. 6. விளைவது - மேல் நடக்கப்போவது: வீதாபஹாரம். 7. தலைதடுமாறாக - (ஸ்வரூபஹாநிவராமல்) மாறிமாறி என்றபடி.

* மூன்றாந் திரு, வந் - ௩.

† பெரிய திரு - அ, ௯௦, க.

‡ திருவாய் - ௩, ௯௦, அ.

$ பெரியாழ். தி - ௩, ௯௦, எ.

¶ பெரிய திரு - ௫ - அ, உ.

சொல்வழி போகவேண்டும்படியான திருவடியோடே 1 மறுதலிக்குமவள், * ‘‘தான் 2 முயங்கும்’’ என்னும்படியான போக்யதைக்குத் தோற்று ‘எத்தைச் செய்வோம்?’ என்று 3. தலைதடுமாறி, † ‘‘நின்னன்பின்வழிநின்று’ ‡ ‘‘அதனின்பின்னே படர்ந்தான்’’ என்னும்படி விளைவதறியாதே முறுவலுக்குத் தோற்றுச் சொல்வழிபோமவனைப் பொறுப்பிக்குமென்னுமிடஞ் சொல்லவேண்டாவிறே’’ § என்று இதுதன்னை இவர் திருத்தம்பியாரும் அருளிச்செய்தாரிறே.

ஆக, ஸ்ரீமத்பதத்தில் 4. ப்ரக்ருத்யம்ஶத்தை அருளிச்செய்தார் கீழ்; 5. ப்ரத்யயாம்ஶத்தை அருளிச்செய்கிறார் மேல்

மூ.—(கரு௦) மதுப்பாலே இருவர்சேர்த்தியும் நித்யமென்கிறது.

(வ்யா.) ‘மதுப்பாலே’ என்று தொடங்கி. அதாவது—இம்மதுப்புத்தான் 6. நித்யயோகேமதுப் பாகையாலே, இத்தால் புருஷகாரபூதையான பிராட்டியும் ஈஶ்வரனுமான இருவருடைய சேர்த்தியும் எப்போதுமுண்டு என்னுமிடம் சொல்லுகிற தென்கை.

இந்நித்யயோகத்தை உபபாதிக்கிறார்

மூ.—(கருக) இவளோடே கூடியே வஸ்துவினுடைய உண்மை.

(வ்யா.) ‘இவளோடேகூடியே வஸ்துவினுடைய உண்மை’ என்று. அதாவது—(ககள) ‘‘ஸ்ரிய:பதி நிகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யா

1. மறுதலிக்குமவள் - எதிரிடுபவள். 2. முயங்கும் - அணைக்கப்பெற்ற. 3. தலைதடுமாறி - கலங்கி. 4. ப்ருக்ருதி - பகுதி; ‘ஸ்ரீ’ என்பது. 5. ப்ரத்யயம் - விகுதி; ‘மத்’ என்பது. 6. ‘‘பூமநிந்தா ப்ரஶம்ஸாஸு நித்யயோகே அதிஶாயநே ஸம்பந்தே அஸ்தி விவக்ஷாயாம் பவந்தி மதுபாதய:’’ என்ற காரிகையால் மதுப்புக்கு ஏழர்த்தமுண்டு என்றும், அதில் நித்யயோகம் என்பது ஒன்று என்றும் ஏற்படும்; நித்யயோகம் - எப்போதுமான சேர்க்கை.

* மூன்றாந்திரு-அந்-க௦௦. ‡ பெரியதிருமொழி-உ, ரு, ரு.
† பெரியாழ். திரு-ரு, க௦, எ. § அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம்.

ணைகதாநஃ ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபஃ" [ஸ்ரீப:பதிர் நிகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநஸ் ஸ்வேதரஸமஸ்த வஸ்துவிலக்ஷணாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூப:] என்று ஸ்வரூபநிரூபகமான ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளுக்கு முன்னே ஸ்ரீய:பதித்வத்தைச் சொல்லும்படி அவன் ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரதாநநிரூபகையாயிருக்கையாலே, இவளோடே கூடியே வஸ்துவினுடைய ஸத்பாவம் இருப்பது என்கை.

ஆக, 1 ஸ்வரூபாநுபந்தித்வ ப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி, இவளுடைய குணப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கஉ) ஈஸ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் சேதநனுடைய அபராதத்தையுங் கண்டு அகலமாட்டாள்.

(வ்யா.) 'ஈஸ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும்' என்று தொடங்கி. அதாவது - அபராதங்களைப் பத்தும் பத்தாகக் கணக்கிட்டு, *அறுத்து அறுத்துத் தீர்க்கும் ஈஸ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும், (ககஅ) "யத்ப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம்" [யத்ப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாஸ்யம்] இத்யாதிப்படியே காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுபவியாநின்றாலும் 2 சிறிதுவரையிட்டுக் காட்டக் கடவதல்லாதபடி பண்ணிவைத்த இச்சேதநனுடைய 3 அக்ருத்யகரணத்யபராதத்தையுங் கண்டு, "என்னாகப்புகுகிறதோ!" என்னும் பயத்தாலே, ஈஸ்வரனைவிட்டு ஒரு க்ஷணகாலமும் அகலமாட்டாளென்கை.

இத்தால், சேதநனுக்குப் பலிக்குமத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(ககூ) சேதநனுக்கு இவையிரண்டையும் நினைத்து அஞ்சவேண்டா.

---

1. ஸ்வரூப அநுபந்தித்வம் - (ஸ்வரூபநிரூபகையாம்படி) ஸ்வரூபத்தோடு சேர்ந்திருக்கை. 2. சிறிதுவரையிட்டு - சிறிது குறைந்தவளவு கொண்டு. 3. அக்ருத்யகரணம் - செய்யத்தகாத தொழிலை [பாபத்தை]ச் செய்கை.

* நிறுத்தறுத்துத் தீர்க்கும் என்றும் பாடம்.

(வ்யா.) 'சேதநனுக்கு' என்று தொடங்கி. அதாவது-இப்படி இவள் இருந்து நோக்குகையாலே, சேதநனுக்கு, ஈஸ்வரஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஸ்வாபராதமு மாகிற இவை இரண்டையும் நினைத்து 'என்னை விளையப்புகுகிறதோ' என்று அஞ்சவேண்டா என்கை.

இனி, இம்மதுப்பின் தாத்பர்யாம்ஸத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கஙச) இத்தால் - ஆஸ்ரயிக்கைக்கு ருசியே வேண்டுவது, காலம் பார்க்கவேண்டா என்கிறது.

(வ்யா.) 'இத்தால்' என்று தொடங்கி. அதாவது - இப்படி 1. புருஷகார உபாய வஸ்துக்களினுடைய நித்யயோகத்தைப்ரதிபாதிக்கிற இம்மதுப்பால், இவ்விஷயத்தை யாஸ்ரயிப்பார்க்கு, ஆஸ்ரயிக்கையில் ருசியே வேண்டுவது, 'இரண்டுதலையும் கூடியிருக்குந் தசையிலே ஆஸ்ரயிக்கவேணுமே' என்று, ஆஸ்ரயணத்துச்குக் காலம் பார்த்திருக்கவேண்டா வென்கிற தென்கை.

இனி, இவள் புருஷகாரத்வத்தின் அவஸ்யாபேக்ஷிதத்வத்தை அறிவிக்கைக்காக, இவள்ஸந்நிதிக்கும் அஸந்நிதிக்கும் உண்டான வாசியை அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கஙரு) இவள் ஸந்நிதியாலே காகம் தலை பெற்றது; அது இல்லாமையாலே ராவணன் முடிந்தான்.

(வ்யா.) 'இவள் ஸந்நிதியாலே' என்று தொடங்கி. (கககூ) "தேவ்யாகாருண்யரூபயா" [தேவ்யாகாருண்யரூபயா] என்கிறபடியே, 2. க்ருபைதான் ஒருவடிவு கொண்டாற்போலே இருப்பாளாய், ஸ்வதந்த்ரனை ஈஸ்வரனுக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யமுக்கி க்ருபையைக் கிளப்புமவளான இவள் ஸந்நிதியாலே,

---

1. புருஷகாரவஸ்து - பிராட்டி; உபாயவஸ்து - ஈஸ்வரன். 2. காருண்யம்-எவ-ரூபம்-யஸ்யாஃஸா-காருண்யரூபா என்றும்: காருண்யம் ரூபயதி இதி - 'காருண்யரூபா' என்றும், 'காருண்ய-ரூபா' என்பதற்கு இரண்டு ஸமாஸம் உண்டு: அதன்மேல் த்ருதீயாவிபக்திசேர்ந்து காருண்யரூபயா என்றுஆயிற்று. முதல் ஸமாஸத்துக்குப் பொருள் - காருண்யமே ஆகாரமானவளென்பது: அதை க்ருபைதான் ஒரு வடிவுகொண்டாற்போலே இருப்பாளாய் என்று விவரிக்கிறார். இரண்டாவது ஸமாஸத்தின் பொருள் - காருண்யத்தைக் கிளப்புபவளென்பது.

அபராதத்தைத் திரக்கழியச் செய்து ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக்கு இலக்காய்த் தலையறுப்புண்ணத் தேடின காகம் (கஉ०) "க்ருபயா பர்யபாலயத்" [க்ருபயாபர்யபாலயத்] என்கிறபடியே, க்ருபாவிஷயமாய்த் தலைபெற்றுப் போயிற்று; அப்படியிருக்கிற இவள்ஸந்நிதி இல்லாமையாலே போக்கற்றுச் செயல் மாண்டு நின்ற நிலை ஒத்திருக்கச் செய்தேயும், காகத்தோபாதி அபராதமு மின்றிக்கே யிருக்க, ராமஶரத்துக்கு இலக்காய் ராவணன் முடிந்துபோனான் என்கை. ஆகையால், ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு இவள் ஸந்நிதியே வேணு மென்று கருத்து.

ஆக, ஶ்ரீமத்பதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம், நாராயணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கங-சு) புருஷகாரபலத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யம் தலைசாய்ந்தால் தலையெடுக்குங் குணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம்.

(வ்யா.) 'புருஷகாரபலத்தாலே' என்று தொடங்கி. அதாவது - 1. உபதேஶத்தாலும் அழகாலும் கண்ணழிவற வஶீகரித்துக் காரியங்கொள்ளவல்ல 2 புருஷகார பலத்தாலே 3 ஆஶ்ரயணோந்முகனான சேதநன் அநாதிகாலம் பண்ணின அபராதங்களைப் பார்த்துச் சீறி "அங்கீகரியேன்" என்று இருக்கும் ஈஶ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யம் தலைமடிந்தால் 4 அதன்கீழ் தலையெடுக்கப் பெறாத 5 செறிப்புத் தீர்ந்து தலையெடுக்குங் குணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம் என்கை.

'அவைதாம் எவை?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கங-எ) அவையாவன-வாத்ஸல்யமும், ஸ்வாமித்வமும், ஸௌஶீல்யமும், ஸௌலப்யமும், ஜ்ஞாநமும், ஶக்தியும்.

---

1. உபதேஶத்தாலே வஶீகரிக்கும் வகையை 127-ஆவது சூர்ணையின் வ்யாக்யாநத்திற் காணலாம். 2. புருஷகார பலத்தாலே (லக்ஷ்மியின் புருஷகாரம்) தனக்கு ஏற்பட்ட உறுதியினாலென்றபடி. 3. ஆஶ்ரயணோந்முகனான-ஈசுவரனை ஶரணமாக அடைவதில் ஸம்மதித்துப்போன. 4. அதன்கீழ் ஈஶ்வரன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் கைக்கொண்டபோது என்றபடி. 5 செறிப்பு - ஸங்கோசம்.

(வ்யா.) ‘அவையாவன’ என்று தொடங்கி. இவற்றில், ‘வாத்ஸல்யம்’ ஆவது - வத்ஸத்தின்பக்கல் தேநு இருக்கும் இருப்பு; அதாவது-அதனுடைய தோஷத்தைப் போக்யமாகக் கொள்ளுகையும், க்ஷீரத்தைக்கொடுத்து வளர்க்கையும், எதிரிட்டவரைக் கொம்பிலும் குளம்பிலுங் கொண்டு நோக்குகையுமிறே; அப்படியே, ஈஶ்வரனும் தோஷத்தைப் போக்யமாகக்கொண்டு, * “பாலேபோற் சீர்” என்கிற குணங்களாலே தரிப்பித்து, (௧௨௧) “𑌕𑌥𑌂𑌚𑌨 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌯𑌂” [கதஞ்சந - நத்யஜேயம்] என்றும், (௧௨௨) “𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃” [அபயம் ஸர்வபூதேப்ய:] என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநுகூலர் நிமித்தமாகவும் ப்ரதிகூலர் நிமித்தமாகவும் நோக்கும். ‘ஸ்வாமித்வம்’ ஆவது - இவன் 1 விமுகனான தசையிலும் விடாதே நின்று, ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு போருகைக்கு ஹேதுவான ஒருபந்தவிஶேஷம்; அதாகிறது - உடையவனாயிருக்குமிருப்பு; 2. அத்வேஷந்தொடங்கிக் கைங்கர்ய பர்யந்தமாக உண்டான ஸ்வபாவ விஶேஷங்களையெல்லாம் உண்டாக்குகிறது இந்த பந்தவிஶேஷமடியாக. ‘ஸௌஶீல்யம்’ ஆவது - 3 உபயவிபூதியோகத்தாலும், பெரிய பிராட்டியாரோட்டைச் சேர்த்தியாலும், நிரங்குஶமாயிருக்கிற ஈஶ்வரனுடைய மேன்மையையும் தங்கள் சிறுமையையும் பார்த்து †“அவனெவ்விடத்தான் யானார்” என்று 4 பிற்காலியாதபடி எல்லாரோடும் ஒக்க மேல்விழுந்து 5 புரையறக் கலக்கையும், அது தன்பேறாக இருக்கையும், எதிர்த்தலையில் அபேக்ஷையன்றியிலே இருக்கக் கலக்கையும். ‘ஸௌலப்யம்’ ஆவது - கண்ணுக்கு விஷயமின்றிக்கேயிருக்கிற தான் கண்ணாலே கண்டு ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி எளியனாயிருக்கை. ‘ஜ்ஞாநம்’ ஆவது - இச்சேதநனுக்குக் கழிக்கவேண்டும் அநிஷ்டங்களையும் கொடுக்கவேண்டும் இஷ்டங்களையும் நேராக அறிகைக்கு 6. ஈடான 7. ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையும் ஒரு

---

1. விமுகன் - பராமுகன். 2. அத்வேஷம் முதலியவை - அத்வேஷம் ஆபிமுக்யம் மோக்ஷேச்சை வைராக்ய ப்ராப்தி ஸதாசார்யஸமாஶ்ரயணம் ஸம்யக்ஜ்ஞாநம் ஸாரக்ராஹிதை உசிதஉபாயபர்க்ரஹம் ஸம்ஸாராத் உத்தரணம் பரமபதபிராப்தி நிரந்தரபகவத்கைங்கர்யம் என்பன. 3. உபயவிபூதி யோகம் - நித்யவிபூதி லீலாவிபூதி என்பவற்றில் தனக்குஉள்ள ஸ்வாமித்வமாகிற ஸம்பந்தம். 4. பிற்காலித்தல் - பின்வாங்குதல். 5. புரையற - வேறுபாடு தோற்றாமல்; ஸ்வோத்கர்ஷமும் பரநிகர்ஷமும் தோற்றாதபடி என்றபடி. 6. ஈடு ஆன - ஏற்றதான. 7. ஸ்வவ்யதிரிக்தம் - தன்னிலும் வேறாகிய.

* பெரிய திருவந் - ௫௮. † திருவாய் - ௫, ௧, ௭.

காலே 1. அபரோக்ஷிக்கவல்ல அறிவு. 'ஶக்தி' ஆவது - 2. ஹேயரான நித்யஸம்ஸாரிகளை 3 உபாதேயதமரான நித்யஸூரிகளோடே 4 ஒருகோவையாக்கவல்ல 5 அகடிதகடநாஸாமர்த்யம். இவற்றில் வாத்ஸல்யாதிகள் நாலும் 6. ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாதகம்; ஜ்ஞாநாதிகள் இரண்டும் 7 ஆஶ்ரிதகார்யாபாதகம்; * "நிகரில்புகழாய்" என்று தொடங்கி 8 வாத்ஸல்யாதிகள் நாலையுமிறே, ஆஶ்ரயணத்துக்கு உடலாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. ஜ்ஞாநஶக்திகள் இரண்டுஞ் சொன்ன இது, 9 ப்ராப்தி 10 பூர்த்திகளுக்கும் உபலக்ஷணம்; கார்யகரத்வத்துக்கு அவையும் அபேக்ஷிதங்களாகையாலே.

'இக்குணங்களுக்கு இவ்விடத்தில் 11 விநியோகங்கள் எவை?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கரு-அ) குற்றங்கண்டு வெருவாமைக்கு வாத்ஸல்யம்; கார்யஞ்செய்யுமென்று துணிகைக்கு ஸ்வாமித்வம்; ஸ்வாமித்வங்கண்டு அகலாமைக்கு ஸௌஶீல்யம்; கண்டு பற்றுகைக்கு ஸௌலப்யம்; விரோதியைப் போக்கித் தன்னைக் கொடுக்கைக்கு ஜ்ஞாநஶக்திகள்.

(வ்யா.) 'குற்றங்கண்டு' என்று தொடங்கி. அதாவது - 12 ஆஶ்ரயணோந்முகனை இச்சேதநன், தன்தோஷத்தைப் பார்த்து அஞ்சாமைக்கு உறுப்பு, தோஷத்தைப் போக்யமாகக் கொள்ளும் வாத்ஸல்

---

1. அபரோக்ஷிக்கவல்ல - ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணத்தக்க. 2. ஹேயர் - சேர்த்துக்கொள்ளத் தகாதவர். 3. உபாதேயதமர் - ஏற்றுக்கொள்ளுதற்கு மிகவும் ஏற்றவர்: மிகவும் உயர்ந்தவரென்றபடி. 4. ஒரு கோவை - ஒரு வரிசை. 5. அகடிதகடநா ஸாமர்த்யம் - ஒன்றுசேராதவற்றைச் சேர்க்குந் தன்மை. 6. ஆஶ்ரயணஸௌகர்ய ஆபாதகம் - ஆஶ்ரயிப்பதற்கு ஸௌகர்யத்தைச் செய்யக்கூடியவை. 7. ஆஶ்ரித கார்ய ஆபாதகம் - அடைந்தவர் காரியத்தைச் செய்யக்கூடியவை. 8. 'நிகரில் புகழாய்' என்பதனால் வாத்ஸல்யமும், 'உலகம் மூன்றுடையாய்' என்பதனால் ஸ்வாமித்வமும், 'என்னை யாள்வானே' என்பதனால் ஸௌஶீல்யமும், 'நிகரிலமரர்.......திருவேங்கடத்தானே' என்பதனால் ஸௌலப்யமும் கூறப்பட்டுள்ளன. 9. ப்ராப்தி - ஸம்பந்தம். 10. பூர்த்தி - எல்லாவற்றாலும் பூர்ணனாயிருக்குந் தன்மை. 11. விநியோகம் - உபயோகம். 12. ஆஶ்ரயண உந்முகன் - (எம்பெருமானை) ஆஶ்ரயிப்பதில் அநுகூலமுகமானவன்.

* **திருவாய், ௬-௧௦-௧௦.**

யம். 'நங்கார்யம் செய்யுமோ, செய்யானோ?' என்று ஶங்கியாதே கார்யஞ்செய்யு மென்று விஶ்வஸிக்கைக்கு உறுப்பு, 1 இழவு பேறு தன்னதாம்படியான ஸ்வாமித்வம். உபயவிபூதிக்கும் 2 கடவனாயிருக்கும் பெருமைக்குப்ரகாஶகமான ஸ்வாமித்வததைக் கண்டு 3 ஸ்வநிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தாலே அகலாமைக்கு உறுப்பு, தாழ்ந்தவர்களோடே புரையறக் கலக்கும் ஸ்வபாவமான ஸௌஶீல்யம். 4 அதீந்த்ரியனென்று பிற்காலியாமல் கண்ணாலே கண்டு ஆஶ்ரயிக்கைக்கு உறுப்பு, தன்வடிவைச் சக்ஷுர்விஷயமாக்குகை யாகிற ஸௌலப்யம்; (௧௨௩) "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿" [ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி] என்கிறபடியே 5 ப்ராப்திவிரோதியைப்போக்கி ப்ராப்யனான தன்னை உபகரிக்கைக்கு உறுப்பு, 6 ப்ராப்தாவான இவன் கீழ்நின்ற நிலையும் மேல் 7 போக்கடியும் அறிகைக்கும் அறிந்தபடியே செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும் 8 ஏகாந்தங்களான ஜ்ஞாநஶக்திகளென்கை.

9 ஸௌகர்யாபாதகங்களான குண சதுஷ்கத்திலும் ஸௌலப்யம் ப்ரதாநமாகையாலே, அந்த ஸௌலப்ய 10 காஷ்டையை அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(௧௩௯) இங்குச்சொன்ன ஸௌலப்யத்துக்கு எல்லைநிலம் அர்ச்சாவதாரம்.

(வ்யா.) 'இங்குச் சொன்ன' என்று தொடங்கி. அதாவது-11 இப்பதத்தில் ஆஶ்ரயணஉபயோகியாகச் சொன்ன ஸௌலப்யத்துக்கு 12 ஸீமாபூமி *"தமருகந்த தெவ்வுருவம் அவ்வுருவந்தானே" என்கிற

---

1. இழவு பேறு - நஷ்டமும் லாபமும். 2. கடவன் - உரியவன். 3. ஸ்வநிகர்ஷ அநுஸந்தாநம் - தனது தாழ்ச்சியை யெண்ணுதல். 4. அதீந்த்ரியன் - இந்திரிய ஞானத்துக்கு விஷயமாகாதவன். 5. ப்ராப்திவிரோதி - (எம்பெருமானை) அடைவதற்குத் தடையாவது. 6. ப்ராப்தாவான இவன்- (ஈஶ்வரனான தன்னை) அடைபவனான இந்தச்சேதநன். 7. போக்கடி - அடையுந்தேசம். 8. ஏகாந்தங்களான - அவஶ்யாபேக்ஷிதங்களான. 9. ஸௌகர்யாபாதகம் - ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாதகம். 10. காஷ்டை - எல்லை. 11. இப்பதத்தில் - பூர்வகண்டத்திலுள்ள நாராயண பதத்தில். 12. ஸீமாபூமி- எல்லையான இடம்.

* முதல் திருவந்தாதி-௪௪.

படியே ஆஶ்ரிதர் உகந்தது ஒன்றைத் திருமேனியாகக்கொண்டு ஸதா [1] ஸந்நிதி பண்ணியிருக்கும் அர்ச்சாவதார மென்கை.

இதுதன்னை உபபாதிக்கிறார்

மூ.—(கசo) இதுதான் பர வ்யூஹ விபவங்கள் போலன்றிக்கே கண்ணாலே காணலாம்படி இருக்கும்.

(வ்யா.) 'இதுதான்' என்று தொடங்கி. அதாவது—இவ்வர்ச்சாவதாரந்தான் [2] தேஶவிப்ரக்ருஷ்டதையாலே கண்ணுக்கு விஷயமாகாத பரவ்யூஹங்களும், [3] காலவிப்ரக்ருஷ்டதையாலே கண்ணுக்கு விஷயமாகாதபடி போன [4] விபவமும் போலன்றிக்கே, [5] ஆஸந்நமாய் [6] அநவரதஸந்நிதி பண்ணிக்கொண்டிருக்கையாலே, அநவரதம் கண்ணாலே காணலாம்படி இருக்குமென்கை.

'இக்குணங்களெல்லாம் அர்ச்சாவதாரத்திலே காணலாமோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கசக) இவையெல்லாம் நமக்கு நம்பெருமாள்பக்கலிலே காணலாம்.

(வ்யா.) 'இவையெல்லாம் நமக்கு நம் பெருமாள் பக்கலிலே காணலாம்' என்று. அதாவது-ஸௌகர்யாபாதகமாகவும் கார்யாபாதகமாகவும் சொன்ன இக்குணங்கள் எல்லாம், இவை காண்கையிலே அபேக்ஷையுடைய நமக்கு [7] நம்முடைய பெருமாள் பக்கலிலே காணலாமென்கை.

---

1. ஸந்நிதிபண்ணுதல் - சாந்நித்தியமடைதல். 2. தேஶவிப்ரக்ருஷ்டதை - தேஶம் தூரத்திலிருக்கை. பாத்வத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கும் பரமபதமும், ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்தாதி ரூபமாகிற திருக்கோலங் கொண்ட வ்யூஹ மூர்த்தத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பாற்கடலும் நாம் இந்தஶரீரத்தோடு போகமுடியாதபடி வெகுதூரத்தி லுள்ளனவாதல் காண்க. 3. கால விப்ரக்ருஷ்டதை - வெகுகாலத்துக்கு முன்னே நிகழ்ந்ததாதல். 4 விபவம் - ராமக்ருஷ்ணாதியவதாரங்கள். 5. ஆஸந்நம் - ஸமீபமான இடத்திலிருப்பது. 6. அநவரதஸந்நிதி - எப்போதும் நீங்காத ஸாந்நித்யம். 7 நம்பெருமாள் என்றதுக்குத் திருவரங்கம் பெரியகோயிலி லெழுந்தருளியுள்ள நம்பெருமாளைக் காட்டுவதாக வ்யாக்யானஞ்செய்யாமல், நம்முடைய பெருமாள் என்று காரணக்குறி யாக வ்யாக்யானஞ்செய்தது - வெவ்வேறு தேஶங்களிலும் க்ருஹங்களிலும் எழுந்தருளிய அர்ச்சையிலே ஈடுபட்டிருப்பார்க்கும் அங்கங்குக் காணலாமென்று தெரிவிக்கைக்காக.

பெருமாள் புக்கவிலே இக்குணங்களுக்கு ப்ரகாஶகங்களாயுள்ளவற்றைச் சொல்லி, 'இவற்றுடனே நிற்கிற நிலையே நமக்குத் தஞ்சம்' என்கிறார்

மூ.—(கசஉ) திருக்கையிலேபிடித்த திவ்யாயுதங்களும் வைத்து அஞ்சல் என்ற கையும், கவித்த முடியும், முகமும் முறுவலும், ஆஸநபத்மத்திலே யழுத்தின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற நிலையே நமக்குத் தஞ்சம்.

(வ்யா.) 'திருக்கையிலே' என்று தொடங்கி. அதாவது—1 கார்யகரத்வ உபயோகியான 2 ஜ்ஞாநஶக்திகளுக்கு ப்ரகாஶகமாம்படி திருக்கைகளிலே தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஶங்க சக்ராதி திவ்யாயுதங்களும், 3 வாத்ஸல்ய ப்ரகாஶகமாம்படி 4 வைத்து அஞ்சலென்ற கையும், ஸ்வாமித்வப்ரகாஶகமாகக் கவித்த முடியும், 5 ஸௌஶீல்யப்ரகாஶகமான முகமும் முறுவலும், அனைவர்க்கும் கண்டு பற்றலாம்படியான ஸௌலப்ய ப்ரகாஶகமான ஆஸநபத்மத்திலே அழுத்தின திருவடிகளுமாய்க் கொண்டு எழுந்தருளி நிற்கிற நிலையே 6 அநந்யகதிகளான நமக்கு ரக்ஷகமென்கை.

7 உபாய உபேய நிஷ்டர்க்கு அபேக்ஷிதமான ஆகாரங்கள் இரண்டும் கீழ்ச்சொன்னபடியே நிற்கிற திருமேனியிலே தோற்றும் என்கிறார்

---

1. கார்யகரத்வ உபயோகியான - பக்தர்களின் கார்யத்தைச் செய்வதாயிருக்கையில் உபயோகமுள்ளனவான. 2. ஆயுதத்தை யேந்துகை ஶக்திமானுடைய கார்யமாகையாலும், ஆஶ்ரிதருடைய விரோதிகளையறிந்து அவ்விரோதிகளை ஏந்திய ஆயுதங்களைக் கொண்டு நிரஸிப்பது ஜ்ஞாநவானுடைய கார்யமாகையாலும், எம்பெருமான் தனது திருக்கையிலேந்திய திவ்யாயுதங்கள் அவனது ஜ்ஞாநஶக்திகளுக்கு ப்ரகாஶகமாகும். 3 எம்பெருமானது அஞ்சலென்று காட்டுகின்ற அபயமுத்திரை சேதநர் தமது தோஷங்களை நினைந்து அகலாமலிருக்கைக்குக் காரணமாகையால், வாத்ஸல்ய ஸூசகமாகும். 4 வைத்து - ஒருசொல்விழுக்காடு; தனியே பொருளில்லை. 5 ஸௌஶீல்யமாவது - மஹானாயிருப்பவன் மிகவுந் தாழ்ந்தநிலையிலிருப்பாரோடு பேதமின்றிச் சேர்ந்திருக்கை. புன்முறுவலும் மலர்ந்தமுகமும் உண்டாவது இஷ்டர்களைக் காணும்போதே யாதலால், சேதநனை அவ்வெம்பெருமான் காணும்போது அப்பரமனிடத்துத் தோன்றுகின்ற முகவிகாஸமும் மந்தஹாஸமும் அவ்வெம்பெருமானுடைய ஸௌஶீல்யத்தைக் காட்டும். 6 அநந்யகதிகள் - எம்பெருமானைத்தவிர வேறொரு புகலிடமில்லாதவர்கள். 7. உபாய நிஷ்டர்க்கு அபேக்ஷிதமான ஆகாரம் - ரக்ஷகத்வம், உபேயநிஷ்டர்க்கு அபேக்ஷிதமான ஆகாரம் - போக்யத்வம்.

மூ.—(கசஅ) ரக்ஷகத்வ போக்யத்வங்கள் இரண்டும் திருமேனியிலே தோற்றும்.

(வ்யா.) 'ரக்ஷகத்வ போக்யத்வங்கள் இரண்டுந் திருமேனியிலே தோற்றும்' என்று. அதாவது - ரக்ஷணபரிகரமான திவ்யாயுதங்களோடும் ரக்ஷணத்துக்குக் கவித்த முடியோடுங் கூடி யிருக்கையாலே ரக்ஷகத்வம் தோற்றுகையாலும், *"அணியாராழியுஞ் சங்கமு மேந்தும்," †"முடிச்சோதியா யுனது முகச்சோதி மலர்ந்ததுவோ" என்கிறபடியே அவைதானே அழகுக்கு உடலாய் வைத்தஞ்சல் என்ற கையும் முகமும் முறுவலும் ஆஸநபத்மத்திலே அழுத்தின திருவடிகளும் ஒரோன்றே அழகுக்கு எல்லைநிலமா யிருக்கையாலே போக்யத்வம் தோற்றுகையாலும், இரண்டும் திருமேனியிலே ப்ரகாசிக்கும் என்கை.

ஆக, நாராயணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி, 'சரணௌ' என்கிற பதத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கசச) சரணௌ = திருவடிகளை.

(வ்யா.) 'சரணௌ = திருவடிகளை' என்று.

இந்த த்விவசனத்தாற் சொல்லுகிற அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கசரு) இத்தால் - சேர்த்தியழகையும், உபாய பூர்த்தியையும் சொல்லுகிறது.

(வ்யா.) 'இத்தால்' என்று தொடங்கி. அதாவது-'சரணௌ' என்று இரண்டு திருவடிகளையும் சொல்லுகிற இத்தால், ‡"இணைத்தாமரையடி" என்கிறபடியே இரண்டுதாமரைப்பூவை 1 நிரைத்துவைத்தாற்போலே யிருக்கிற சேர்த்தி யழகையும் த்விவசநம் இரண்டுக்குமேல்

1. நிரைத்து வைத்தாற்போலே - சேரவைத்தாற்போலே.
* திருவாய். அ, ங, சு.
‡ திருமொ. - க, அ, ங.
† திருவாய் ரு, க, க.

மற்றொன்று புகுர ஸஹியாமையாலே ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமான உபாயபூர்த்தியையுஞ் சொல்லுகிறது என்கை.

இனி, 1 உபாயத்வ ஏகாந்தமான இதன் குணுதிக்யத்தை அருளிச் செய்கிறார்

மூ.—(கசசு) பிராட்டியும் அவனும் விடிலும் திருவடிகள் விடாது, திண்கழலாயிருக்கும்.

(வ்யா.) 'பிராட்டியும்' என்று தொடங்கி. அதாவது—ஸ்ரீமத் பதத்திலே புருஷகாரபூதையாகச் சொன்ன பிராட்டியும் அவள்தானே * 2 "சிதகுரைக்கிலும் என்னடியார் அதுசெய்யார்" என்னும்படி 3 நாராயணபதத்திற் சொன்ன குணவிசிஷ்டனுன அவனும் கைவிடிலும், திருவடிகள் தன் 4 வைலக்ஷண்யத்தாலே 5 துவக்கிக்கொள்ளுகையாலே கைவிடாது, † "வண்புகழ்நாரணன்திண்கழல்" என்கிறபடியே பற்றினரை நழுவவிடாத திண்மையையுடைத்தாயிருக்கும் என்கை.

இந்தக் குணுதிக்யத்தைப்பற்றவும் அன்றிக்கே, இவன் தன் ஸ்வரூபாநுகுணமும் திருவடிகளிலே இழிகை யென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கசஎ) ஶேஷிபக்கல் ஶேஷபூதன் இழியும் துறை, ப்ரஜை முலையிலே வாய்வைக்குமாபோலே.

(வ்யா.) 'ஶேஷிபக்கல்' என்று தொடங்கி. அதாவது - ஶேஷிபக்கல் ஆஶ்ரயிக்க இழியும் ஶேஷபூதன் தன் ஸ்வரூபாநுகுணமாக இழியுந் துறை திருவடிகள்; 6 ஸ்தநந்தயப்ரஜை தாயினுடைய அவயவமெல்லாங் கிடக்கத் தனக்கு வகுத்ததாயுள்ள முலையிலே வாய்வைக்குமா போலே யென்கை.

---

1. உபாயத்வ ஏகாந்தமான-உபாயமாயிருப்பதற்கு அவஶ்யம் வேண்டிய. 2. சிதகு - தோஷம். 3. நாராயணபதத்திற் சொன்ன குணம் - வாத்ஸல்யாதிகள். 4. வைலக்ஷண்யத்தாலே - அழகாலே. 5. துவக்கிக்கொள்ளுகையாலே—அப்பாற் போகவொட்டாதபடி கட்டுப்படுத்துகையாலே. 6. ஸ்தநந்தயப்ரஜை:- முலைப்பாலுண்ணுங்குழந்தை.

*பெரியாழ் - திருமொ-ச, கூ, உ. †திருவாய் - க, உ, க0.

'திருவடிகளைச் சொன்ன இது - திருமேனிக்கு உபலக்ஷணம்' என்கிறார், மேல்

மூ.--(கச அ) இத்தால், பிராட்டிக்கு இருப்பிடமாய்க் குணப்ரகாஶகமுமாய் ஶிஶுபாலனையும் அகப்படத் திருத்திச் சேர்த்துக்கொள்ளுந் திருமேனியை நினைக்கிறது.

(வ்யா.) 'இத்தால்' என்று தொடங்கி. அதாவது - 'சரணௌ' என்று 1 விக்ரஹ ஏகதேஶமான திருவடிகளைச் சொன்ன இத்தால் *"திருவிருந்த மார்வன்" என்னும்படி ஸ்ரீமத்பதத்திற் சொன்ன புருஷகார பூதையான பிராட்டிக்கு இருப்பிடமாய், நாராயணபதத்திற் சொன்ன குணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமாய், † "பல பல 2 நாழஞ்சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன்" என்கிறபடியே 3 ப்ரத்வேஷ பரனாய் 4 நிந்தோக்திகளைப் பண்ணித் திரிந்த ஶிஶுபாலனையும் உட்பட † 5 "அலவலைமை தவிர்த்த அழகன்" என்கிறபடியே தன்னழகாலே 6 த்வேஷாதிகள் போம்படி 7 திருத்தி ‡ 8 "திருவடி தாட்பாலடைந்த" என்கிறபடியே சேர்த்துக்கொள்ளும் ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தான 9 திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை நினைக்கிறது என்கை.

அநந்தரம், ஶரணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கசக) ஶரணம் = இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்ட நிவாரணத்துக்கும் தப்பாத உபாயமாக.

---

1. விக்ரஹைகதேசமான - திருமேனிக்குள் ஒரு பகுதியான. 2. நாழம் - நிந்தை. 3. ப்ரத்வேஷபரனாய் - மிக்கத்வேஷத்தைப் பாராட்டுபவனாய். 4. நிந்தோக்திகள் - பழிச்சொற்கள். பண்ணி - சொல்லி. 5. அலவலைமை - வாய் வந்தபடி பிதற்றுகை. 6. த்வேஷாதிகள் என்ற விடத்தில் ஆதிசப்தார்த்தமாகப் பழிச்சொற்களைக் கொள்க. 7. திருத்தி - திருந்தச்செய்து. 8. திருவடிதாட்பால் - திருவடியென்று சொல்லப்படுகின்ற இடத்தில். 9. திவ்ய மங்கள விக்ரஹம் - பரமபதத்திலுள்ள பஞ்சோபநிஷந்மயமாய் ஹேயப்ரத்யநீகமான திருமேனி.

* மூன்றாந்திருவந் - ருள. † பெரியாழ். ச-ந-ரு.
‡ திருவாய் - எ, ரு, ந.

(வ்யா.) ‘ஶரணம்’ என்று தொடங்கி. அதாவது - (கஉச) “𑌉𑌪𑌾𑌯𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌷 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌕𑌵𑌾𑌚𑌕𑌃” [உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோஶ் ஶப்தஶ்ஶரண மித்யயம்—வர்த்ததேஸாம்ப்ரதஞ்சைஷஃ உபாயார்த்தைகவாசகஃ] என்கிறபடியே ஶரணஶப்தம் ரக்ஷிதாவுக்கும் க்ருஹத்துக்தும் உபாயத்துக்கும் வாசகமே யாகிலும், இவ்விடத்தில் உபாயத்துக்கே வாசகமாகையாலும், 1 உபாய க்ருத்யம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹார காரணமாகையாலும், இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்ட நிவாரணத்துக்கும் தப்பாத உபாயமாக என்று இப்பதத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார். இஷ்டாநிஷ்டங்கள்தாம் இன்னவையென்னுமத்தைப் பரந்தபடியிலே விஸ்தரேண அருளிச்செய்தார். ஸ்ரீய:பதிப்படியிலும் “அநிஷ்டமாகிறது - அவித்யையும், அவித்யாகார்யமான ராகத்வேஷங்களும், புண்ய பாப ரூபமான கர்மங்களும், 2 தேவாதி சதுர்வித ஶரீரங்களும், 3 ஆத்யாத்மிகாதி துஃக பரம்பரைகளும்; இஷ்டமாகிறது - 4 அர்ச்சிராதி மார்க்க கமநமும்,

1. உபாய க்ருத்யம் - உபாயமாயிருப்பதன் தொழில். இஷ்ட அநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹார காரணம் - இஷ்டத்தை யடைவித்தற்குச் சாதனமாவதும், அநிஷ்டத்தைத் தடுப்பதற்குச் சாதனமாவதும். 2. தேவாதி சதுர்வித ஶரீரங்கள் - தேவ திர்யக் மநுஷ்ய ஸ்தாவர ஶரீரங்கள். 3. ஆத்யாத்மிகாதி துஃக பரம்பரைகள் - ஆத்யாத்மிக ஆதிதைவிக ஆதிபௌதிகங்கள். 4. எம்பெருமானது பரமக்ருபையாலே மோக்ஷத்தைப்பெறும் ஆத்மாக்கள் இந்த ஸ்தூலதேஹத்திலிருந்து எழுந்து ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹித்து, ஸூர்யகிரணத்தைப் பற்றிக்கொண்டு முதலில் அர்ச்சிஸ்ஸையும், பின்பு அஹஸ்ஸையும் ஶுக்லபக்ஷாபிமாநியையும் உத்தராயணாபிமாநியையும் ஸம்வத்ஸராபிமாநியையும் வாயுவையும் முறையே கிட்டி அவர்கள் வழிநடத்த, பிறகு ஸூர்யமண்டலத்தைப் பேதித்துக்கொண்டுபோய்ச் சந்திரனைக்கிட்டி அவன்கௌரவிக்க, அமாநவனைக் கிட்டி அவன் வழிநடத்த, பின்பு வருணனையும் இந்திரனையும் ப்ரஜாபதியையும் முறையேகிட்டி அவர்கள் லோகங்களையும் கடந்து, இவ்வண்டத்தையும் இவ்வண்டத்தைச் சுற்றியுள்ள எழாவரணங்களையும் மூலப்ரக்ருதியையும் கடந்து விரஜையையடைந்து மூழ்கித் தாம் கொண்டிருந்த ஸூக்ஷ்ம ஶரீரமும் கழிந்து, அந்தநதியின் கரையிலுள்ள அமாநவனுடைய கரஸ்பர்ஶத்தாலே பஞ்சோபநிஷந்மயமான திவ்யஶரீரத்தை யடைந்தபின்பே புநராவ்ருத்தியில்லாத பரமபதத்தைப் பெறுவார்களென்று சாந்தோக்யம் முதலியவற்றிற் சொல்லுதலால், முக்தனாய்ப் போகுமவன் ப்ராணோத்க்ரமணத்துக்குப் பின்பு போகும் மார்க்கம் அர்ச்சிராதிமார்க்கம் எனப்படும். இந்த மார்க்கத்திற்கு அர்ச்சிஸ்என்ற தேவதை முதலாகுதல் காண்க.

பரமபதப்ராப்தியும், பரமாத்மதர்ஶநமும், குணாநுபவகைங்கர்யங்களும்'' என்று ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்தார்; ஆகையால், இவ்விடத்திலும் அவை 1 வக்தவ்யங்கள்.

2. கீழ் நிர்த்தேஶித்த வஸ்துவை உபாயமாகச் சொன்னதன் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கருO) இத்தால், ப்ராப்யந்தானே ப்ராபகம் என்கிறது.

(வ்யா.) 'இத்தால், ப்ராப்யந்தானே ப்ராபகம் என்கிறது' என்று. அதாவது - கீழ்ச்சொன்ன விஷயத்தை உபாயமாகச் சொல்லுகிற இத்தால் ப்ராப்ய வஸ்து தானே ப்ராபகம் என்னுமிடஞ் சொல்லுகிறது என்கை.

கீழ், 'ப்ராப்யப்ரஸங்கம் உண்டோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கருக) கீழ்ச்சொன்னமூன்றும் ப்ராப்யமிறே.

(வ்யா.) 'கீழ்ச்சொன்ன மூன்றும் ப்ராப்யமிறே' என்று. அதாவது- 3 ஸமஸ்தபதமான பூர்வபதத்திற்சொன்ன லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டத்வமும், கல்யாணகுண 4 யோகமும், 5 திவ்யமங்கள விக்ரஹோபேதத்வமும் ஆகிற மூன்றும், (கஉரு) 6. ''ஶ்ரியாஸார்த்தம் - ஆஸ்தே''

1. வக்தவ்யங்கள் - சொல்லிக்கொள்ளத் தக்கவை. 2. கீழ் நிர்த்தேசித்த வஸ்து - ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய்த் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தோடு கூடினவனை 'ஶ்ரீமந் நாராயண சரணௌ' என்று கீழே கூறிய தொடரிலே ஏற்பட்ட ஶ்ரீமந்நாராயணன். 3. ஸமஸ்தபதமான - ஒரேதொடரான. பூர்வபதம் - ஶ்ரீமந்நாராயண சரணௌ என்பது. ஶ்ரீமத் பதத்தால் லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டத்வமும், நாராயணபதத்தால் கல்யாண குணயோகமும், சரணபதத்தால் திவ்யமங்கள விக்ரஹ உபேதத்வமும், கூறப்பட்டன. 4. யோகம் - சேர்க்கை. 5. திவ்யம் - ப்ரக்ருதிசம்பந்தமற்றது. பஞ்சோபநிஷந்மயமானதென்றபடி. மங்களம் - ஶுபாஸ்பதமானது. விக்ரஹம் - திருமேனி. உபேதத்வம் - கூடியிருக்கை. 6. லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டன் ப்ராப்யனென்பதற்கு ப்ரமாணம் "ஶ்ரியாஸார்த்தம் - ஆஸ்தே" என்பது. கல்யாணகுணம் ப்ராப்யமென்பதற்கு ப்ரமாணம் - "ஸர்வாந் காமாந் அஶ்நுதே" என்பது. திவ்யமங்களவிக்ரஹம் ப்ராப்யமென்பதற்கு ப்ரமாணம் - "ஸதாபஶ்யந்தி" என்பது.

[ச்ரியாஸார்தம் - ஆஸ்தே] (௧௨௬) "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇" [ஸர்வாந்காமாந் - அச்நுதே] (௧௨௭) "𑌸𑌦𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿" [ஸதாபச்யந்தி] என்று இவனுக்கு அநுபவவிஷயமாகச் சொல்லப்படுகிறவை யாகையாலே ப்ராப்யமிறே யென்கை.

'ஆனால், 1 இத்தை உபாயமாக்குகிறதுதான் என்?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(௧௫௨) இவன் செயலறுதியாலே உபாயமாக்குகிறானித்தனை.

(வ்யா.) 'இவன் 2 செயல் அறுதியாலே உபாயமாக்குகிறானித்தனை' என்று. அதாவது - 3 அகிஞ்சநனாய் அநந்யகதியாயிருக்கிற இவன் 4 தன்செயல்மாட்சியாலே போக்யமான பாலை மருந்தாக்கு வாரைப்போலே, ப்ராப்யமானதுதன்னையே ப்ராபகமாக்குகிறானித்தனை யென்கை.

இதுதன்னாலே இவ்வுபாயத்துக்கு ஓரதிசயம் சொல்லுகிறது என்கிறார்

மூ.—(௧௫௩) "சரணௌ சரணம்" என்கையாலே, உபாயாந்தர வ்யாவ்ருத்தமான உபாயம் என்கிறது.

(வ்யா.) 'சரணௌ சரணம் என்கையாலே' என்று தொடங்கி. அதாவது - 'சரணௌசரணம்' என்று ப்ராப்யவஸ்துதன்னையே ப்ராபகமாகச் சொல்லுகையாலே, ப்ராப்யம் வேறும் தான் வேறுமாயிருக்

1. உபேயமான வஸ்துவை உபாயமாகப் பற்றுகிறபோதே அவ்வுபேயம் ஸ்வாதீநமாய்விட்டபடியாலே உபாயமாக அதைப் பற்றினதற்கு வேறு சாதிக்கக்கூடிய பயன் என்ன? என்பது சங்கை. 2. செயல் அறுதி - செய்யக் கூடியது ஒன்றுமில்லாமை. 3. அகிஞ்சநன் - தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் படி ஸாதநமாக ஒன்றும் தன்னிடத்தி லிருக்கப்பெறாதவன். அநந்யகதி - எம்பெருமானைத் தவிர்த்து வேறு எவரையும் புகலிடமாகக் கொள்ளாதவன். ஆகிஞ்சந்யமாவது - ததேகோபாயத்வ ரூபஸ்வரூப விரோதியான உபாயாந்தர சூந்யத்வம். அநந்யகதித்வமாவது - ததேகரக்ஷ்யத்வரூப ஸ்வரூப விரோதியான ரக்ஷகாந்தர சூந்யத்வம். இவையிரண்டும், ததேகஉபாயத்வ ததேகரக்ஷ்யத்வங்கட்கு மிகவும் ப்ரகாசகமாகையாலே, எம்பெருமானையே உபாயமாக்குகிற இது அவற்றிற்கு விரோதியாகாது. 4. செயல்மாட்சி = செயலறுதி; மாட்சி - மாண்டுபோதல், இல்லாமற்போதல்.

கும் 1 உபாயாந்தரங்களிற்காட்டில் 2 வ்யாவ்ருத்தமான உபாயம் இது என்னுமிடம் சொல்லுகிறது என்கை.

அநந்தரம், க்ரியாபதத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கருச) ப்ரபத்யே=பற்றுகிறேன்.

(வ்யா.) 'ப்ரபத்யே பற்றுகிறேன்' என்று. இப்பதம் † 'பத - கதௌ' என்கிற தாதுஸித்தமாகையாலே மதிவாசி ஆகையாலும், 3 உத்தமன் ஆகையாலும், 'பற்றுகிறேன்' என்று இதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்.

'இதுதான் மாநஸ வாசிக காயிக ரூபையான த்ரிவிதகதியையும் காட்டவற்றாகையாலே, அதில் எந்தக் 4 கரணத்தால் உண்டான பற்றுதலைச் சொல்லுகிறது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கருரு) வாசிகமாகவும் காயிகமாகவும் பற்றினாலும் பேற்றுக்கு * அழிவில்லை; 'ஜ்ஞாநாந் மோக்ஷம்' ஆகையாலே, மாநஸமாகக்கடவது.

(வ்யா.) 'வாசிகமாகவும்' என்று தொடங்கி. அதாவது - (கஉஅ) "ஸஶரணம்" [ஸஶரணம்] இத்யாதிப்படியே ரக்ஷிக்கவேணும் என்று ப்ரார்த்திக்கையாகிற கேவலவாசிகமாகவும் (கஉக) "அஞ்ஜலி: பரமா முத்ரா க்ஷிப்ரம் தேவப்ரஸாதிநீ" [அஞ்சலி: பரமாமுத்ரா க்ஷிப்ரம் தேவப்ரஸாதிநீ] என்கிறபடியே பகவத் ப்ரஸாத ஹேதுபூதமான அஞ்ஜலியை ப்ரயோகித்தல், 5 நிஷாத காகாதிகளைப்போலே ரக்ஷகவஸ்து இருந்த இடத்தே வருதல் செய்கையாகிற கேவலகாயிகமாகவும் பற்றினாலும் பலஸித்திக்கு ‡ அழிவில்லை. (கங௦) "ஜ்ஞாநாந்

---

1. உபாயாந்தரங்கள் - கர்மம் ஜ்ஞாநம் பக்தி முதலிய உபாயங்கள். இவ்வுபாயாந்தரங்களில் நாராயணன் உபேயமும், கர்மாதிகள் உபாயமுமாதல் காண்க. 2. வ்யாவ்ருத்தம் - வேறுபட்டது. 3. உத்தமன் - தன்மையிடம். 4. கரணம் - இந்த்ரியம். 5. நிஷாதன் - வேடன்; இங்கே குஹப்பெருமாள்.

† தாதுபாடம் - திவாதி.

* 'இழவில்லை' என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

‡ 'இழவில்லை' யென்று பாடாந்தரம்.

க்ஷோ:” [ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ:] என்கிறபடியே ஜ்ஞாநத்தாலே மோக்ஷம் என்கையாலே மாநஸமான பற்றுதலாகக்கடவ தென்கை. 1 அதாவது - ஒரு புத்திவிசேஷம். இந்தப் புத்தி விசேஷந்தன்னைப் பரந்தபடியிலே விஸ்தரேண அருளிச்செய்தார். ஸ்ரீய:பதிப்படியிலும், “ இந்தப் புத்திவிசேஷமாகிறது - அநந்யார்ஹசேஷத்வஜ்ஞாநகார்யமாய், இதரோபாயவ்யாவ்ருத்தமாய், பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், 2 ஸக்ருத் அநுஷ்டேயமாய், 3 வ்யபிசார விலம்ப விதுரமாய், ஸர்வாதிகாரமாய், 4 நியமஶூந்யமாய், அந்திமஸ்ம்ருதிநிரபேக்ஷமாய், 5 ஸுலபமாய், யாச்ஞாகர்ப்பமாய், த்ருடாத்யவஸாயரூபமாய் இருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிசேஷம்” என்று அருளிச்செய்தார். ஆகையால், இவ்விடத்தே அதுவும் அநுஸந்தேயம்.

‘இப்படி மாநஸமாத்ரமே அமையுமோ? * “சிந்தையாலும்” இத்யாதிப்படியே 6 த்ரிவித கரணத்தாலும் ஸ்வீகரிக்க வேண்டாவோ?’ என்ன, அருளிச்செய்கிறார்.

மூ.—(கருசு) உபாயம் அவனுகையாலும், இவை நேரே உபாயம் அல்லாமையாலும், இம்மூன்றும் வேணும் என்கிற நிர்ப்பந்தம் இல்லை.

(வ்யா.) ‘உபாயம் அவனுகையாலும்’ என்று தொடங்கி. அதாவது - பலஸித்திக்கு உபாயம் - பற்றப்படுகிற ஈஶ்வரனுகையாலும், கரணத்ரயத்தாலும் உண்டான பற்றுதல்களான இவை 7 ஆபாத

---

1. அதாவது - மாநஸமான பற்றுதலென்பது. 2. ஸக்ருத் - ஒரு முறைதான். அநுஷ்டேயம் - அனுஷ்டிக்கத்தக்கது. 3. வ்யபிசாரம் - பலனை விளைப்பதில் தவறுவது, விலம்பம் - காலதாமஸமாவது, விதுரம் - இல்லாதது. 4. நியமஶூந்யம் - இப்படிப்பட்டவர்தாம் இன்னகாலத்தில் அநுஷ்டிக்கத்தக்கதென்ற நியமம் இல்லாதது. 5. ஸுலபம் - சுலபமாக அநுஷ்டிக்கத்தக்கது. யாச்ஞாகர்ப்பம் - தன்னுடைய குறையைத் தெரிவித்து இரப்பதைத் தன்னுட்பொருளாகக் கொண்டது: த்ருடாத்யவஸாயம் - த்ருடமான எண்ணம். 6. த்ரிவிதகரணம் - மனோவாக்குக்காயமென்ற மூன்று கரணங்கள். ஸ்வீகரித்தல் - பற்றுதல். 7. ஆபாதப்ரதீதி - ஆழ்ந்து நோக்காமலிருக்கையில் மேலெழுந்தவாறான தோற்றம்.

* திருவாய், சு, ரு, கக.

ப்ரதீதியில் உபாயம்போல் தோற்றிக் கழியுண்டுபோமதொழிய, ஸாக்ஷாத் உபாயம் அல்லாமையாலும், பலஸித்திக்கு அத்யவஸாயாத்மகமானஸ ஸ்வீகாரம் ஒன்றுமே யமையும்: இம்மூன்றும் வேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தம் இல்லை யென்கை. 1 அதவா, ‘இப்படி ஒரொன்றிலே ஒதுக்கிச் சொல்லுகிறது என்? த்ரிவிதகரணத்தாலும் ‘பற்றுதலைச் சொன்னுலோ?’ என்ன, ‘உபாயம்’ இத்யாதியாலே அருளிச்செய்கிறாராகவுமாம். அப்போதைக்கும் ஒரொன்றே அமையும்: இம்மூன்றும் வேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தம் இல்லை யென்கை. நிர்ப்பந்தம் இல்லை யென்கையாலே, இந்த ஸ்வீகாரம் த்ரிவிதகரணத்தாலும் உண்டானுலும் குறையில்லை யென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. “இப்ப்ரபதநம் கரணத்ரயத்தாலும் உண்டாகவுமாம்; ஏககரணத்தாலே உண்டாகவுமாம்; பலஸித்திக்குக் குறையில்லை. அதிகாரபூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும் வேணும். பலஸித்திக்கு ஏககரணமே அமையும்; உபாயபூர்த்திக்கு—ஶ்ரிய:பதித்வமும் வாத்ஸல்யாதிகுணயோகமும் திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கிறப்போலே, அதிகாரபூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும்” என்றிறே, பரந்தபடியில் இவர்தாம் அருளிச்செய்தது.

(௧௩௧) “𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌰𑌮𑍍” [ஸக்ருதேவஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதோயம் தாரயேந்நரம்] (௧௩௨) “𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯” [ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய] இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரபத்தி ஸக்ருத்கரணீயையாயிருக்க, வர்த்தமானயாகச் சொல்லுகிறது ஏதுக்காக?’ என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(௧௩௭) வர்த்தமான நிர்த்தேஶம் - ஸத்வம் தலையெடுத்து அஞ்சினபோது அநுஸந்திக்கைக்காக.

---

1. முதல் யோஜநை - மானஸமாத்ரமேயமையும்: வாசிககாயிகமான பற்றுதல்கள் வேண்டுவனவல்ல வென்பது; ‘அதவா’என்பது, யோஜநாந்தரத்தை ஆரம்பிக்கிறோமென்றதைக் காட்டும். இரண்டாவது யோஜநையின் கருத்து - மூன்றும் வேண்டுமென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லை; மானஸமாகப் பற்றுதலின்றி வாசிகமாகப் பற்றினுலுமாம், காயிகமாகப் பற்றினுலுமா மென்பது.

(வ்யா.) 'வர்த்தமாந நிர்த்தேஶம்' என்று தொடங்கி. அதாவது - (௧௩௩) "𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋" [லோகவிக்ராந்த சரணௌ ஶரணந் தேவ்ரஜம்விபோ]* "நின்னடியிணை அடைந்தேன்" † "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்" 1 என்கிறபடியே சொல்லாதே 'ப்ரபத்யே' என்று 2 வர்த்தமாநமாகச் சொல்லுகிறது - 3 ப்ரக்ருதியோடே யிருக்கிற இவன் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே கலங்கி 4 உபாயாபாயங்களில் ஏதேனும் ஒன்றிலே அந்வயித்து, பின்னை ஸத்வம் தலையெடுத்து அநுதாபம் பிறந்து பயப்பட்ட காலத்திலே (௧௩௪) "𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌨𑌶𑍍𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍" [ப்ராயஶ்சித்திரியம் ஸாத்ர யத்புநஶ்ஶரணம் வ்ரஜேத்] என்கிறபடியே ப்ரபத்தியொழிய அதுக்குப் பரிஹாரம் இல்லாமையாலும், அதுதான் ஸக்ருத் க்ருதமானபின்பு புநஃகரணம் ஆசாமையாலும், பூர்வப்ரபதநத்தை அநுஸந்திக்கைக்காகக் 5 கொழுந்துபடக்கிடக்கிறதென்கை.

இன்னமும் இவ்வர்த்தமாநத்துக்குச் சில:ப்ரயோஜநங்களை அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ.—(௨௫௮) 6 உபாயாந்தரங்களில் நெஞ்சுசெல்லாமைக்கும், காலக்ஷேபத்துக்கும் இனிமையாலே விடவொண்ணாமையாலும் நடக்கும்.

(வ்யா.) 'உபாயாந்தரங்களில்' என்று தொடங்கி. அதாவது - 7 பூர்வவாஸனையாலே 8. அவஶமாக உபாயாந்தரங்கள்லே மநஸ்ஸு

---

1. என்கிறபடியே சொல்லாதே-என்கிறபடியே இறந்தகாலமாகச் சொல்லாதே. 2. வர்த்தமாநமாக - நிகழ்காலமாக. 3. ப்ரக்ருதியோடே - சரீரத்தோடே. 4. உபாய அபாயங்களில் - (எம்பெருமானைத்தவிர்த்துக் கர்ம ஜ்ஞாநம் பக்தி முதலிய) உபாயங்களாகிய (ஆத்மஸ்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்துக்குக்) கொத்தையை யுண்டாக்குவனவற்றில். ஏதேனும் ஒன்றிலே அந்வயித்து - ஏதேனுமொன்றைத்தான் உஜ்ஜீவிக்க ஸாதநமென்று மேற்கொண்டு. 5. கொழுந்துபட - மேன்மேலும் இந்தப்ரபத்தி உண்டாகும்படி. 6. வர்த்தமாந நிர்த்தேஶத்துக்குக் கீழ் ஒருகாரணம் அருளிச்செய்து, இங்கு வேறு மூன்றுகாரணங்கள் அருளிச்செய்கின்றார். 7. பூர்வவாஸனை - முன் அநுஷ்டித்த அப்பியாஸம். 8. அவஶமாக - ப்ராமாதிகமாக.

* திருமொ. ௫, ௮, ௧. † திருவாய். ௬, ௧௦, ௧௦.

செல்லாமைக்காகவும், இவ்வநுஸந்தாநத்தாலொழியப் போதுபோக்க அரிதாகையாலே காலக்ஷேபத்துக்காகவும், 1 இதனுடைய ரஸ்யதை யாலே விடமாட்டாமையாலும், இவ்வநுஸந்தாநம் இடைவிடாமல் நடக்கக்கடவதாயிருக்கு மென்கை.

'இங்ஙனன்றிக்கே, பலஸித்திக்குப் பலகாலும் அநுஸந்திக்க வேணுமென்றாலோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்.

மூ.—(கஙகூ) பேற்றுக்குப் பலகாலும் வேணு மென்று நினைக்கில் உபாயம் நழுவும்.

(வ்யா.) 'பேற்றுக்கு' என்று தொடங்கி. அதாவது-கீழ்ச்சொன்ன ப்ரயோஜநங்களுக்காக அன்றிக்கே பேற்றுக்கு உறுப்பாகப் பலகாலும் அநுஸந்திக்கவேணு மென்று ப்ரதிபத்திபண்ணில், 2 ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்காஸஹமான ஸித்தோபாயம் சணற்கயிறுகண்ட ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே, 3 தன்னைக்கொண்டு நழுவும் என்கை.

ஆக, பூர்வ வாக்யத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி, உத்தரவாக்யத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக உபக்ரமிக்கிறார்

மூ.—(கஙo) உத்தரவாக்யத்தாலே 4 ப்ராப்யம் சொல்லுகிறது.

(வ்யா.) 'உத்தர வாக்யத்தாலே ப்ராப்யஞ் சொல்லுகிறது' என்று. ப்ராப்யமாவது - ஸ்ரீயஃபதியாய் ஸர்வஸ்வாமியா யிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிற் பண்ணும் கைங்கர்யம்.

5 ப்ராபகவரணாநந்தரம் ப்ராப்யம் சொல்லுகிற இதுக்கு அபிப்ராயம் அருளிச்செய்கிறார்

---

1. இதனுடைய ரஸ்யதை - இந்த த்வயத்தினுடைய போக்யதை. 2. ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்க அஸஹமான - வேறொருதவியின் சேர்க்கையைப் பொறாத. 3. தன்னைக்கொண்டு நழுவும் - (இந்தச்சேதநன் பலஸாதநமாகச் செய்யும் ப்ரபத்திக்குத் தான் விஷயமாக இருந்தாலும்) ஸித்தோபாயமான ஸர்வேஶ்வரன் தான் உபயமாகுந்தன்மை தோற்றாதேயிருப்பா னென்றபடி ; நழுவுதல் - போவதுதெரியாமற் போகை. 4. ப்ராப்யம் - அடையத்தக்கது. 5. ப்ராபக வரணம் - உபாயவரணம்.

மூ.—(கசுக) ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்றென்கை.

(வ்யா.) 'ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்றென்கை' என்று. அதாவது - பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரதிபாதிதமான ஸாதநம் 1 பல சதுஷ்டய ஸாதாரணம் ஆகையாலே, கீழ்ப்பண்ணின ப்ராபகவரணம் 2 ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்று என்னுமிடஞ் சொல்லுகை - இப்போது ப்ராப்யம் சொல்லுகிற இதுக்கு ப்ரயோஜநம் என்றபடி.

'ப்ராப்யாந்தரங்களை விட்டு இந்த ப்ராப்யத்தை அபேக்ஷிக்க வேண்டுவான் என்?' என்கிற ஸங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கசுஉ) உபாயாந்தரங்களைவிட்டுச் சரமோபாயத்தைப் பற்றினாற்போலே, உபேயாந்தரமான ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களை விட்டு எல்லையான ப்ராப்யத்தை அர்த்திக்கிறது.

(வ்யா.) 'உபாயாந்தரங்களை விட்டு' என்று தொடங்கி. அதாவது - உபாயவரணம் பண்ணுகிற வளவில் 3 அநந்யஸரணத்வரூபமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுகுணமாகக் கர்ம ஜ்ஞாந பக்திகளாகிற உபாயாந்தரங்களை விட்டுச் 4 சரமமான ஸித்தோபாயத்தைப் பற்றினாற்போலே உபேயப்ரார்த்தனை பண்ணுகிற வளவிலும் அநந்யபோக்யத்வரூபமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுகுணமாக உபேயாந்தரமான ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களை விட்டுச் சரமமான ப்ராப்யத்தை 5 அர்த்திக்கிறது என்கை.

நினைவறியும் ஈஸ்வரன்பக்கல் ப்ரார்த்தனை 6 மிகையென்றிருப்பார் பண்ணும் ப்ரஸ்நத்தை அநுவதிக்கிறார்

மூ.—(கசுங) 'இவன் அர்த்திக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞன் இவன் நினைவு அறியானோ?' என்னில்,—

---

1. பலசதுஷ்டயம் - நால்வகைப்பயன். நால்வகையான பயன்களுள் எந்தப்பயனை வேண்டுபவர்களும் இந்தஸித்தோபாயத்தை உபாயமாக வரிக்கலாமாகையால் 'பலசதுஷ்டய ஸாதாரணம்' என்றது. பலசதுஷ்டயமாவன-அபூர்வ ஐச்வர்யமும், இழந்த ஐச்வர்யமும், கைவல்யமும், எம்பெருமான் திருவடிகளுமென்பன. 2. ப்ராப்யாந்தரம் - பலசதுஷ்டயங்களில் எம்பெருமான் திருவடிகளைத்தவிர்த்து மற்றை மூன்றும். 3. அநந்யஸரணத்வம்-எம்பெருமானைத் தவிர்த்து வேறொன்றை உபாயமாகக் கொள்ளாதிருக்கை. 4. சரமமான - கடைசியான, முடிவான. 5. அர்த்திக்கிறது - ப்ரார்த்திக்கிறது. 6. மிகை - அதிகமானது; அநாவசியமானது.

(வ்யா.) 'இவன் அர்த்திக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞன் இவன் நினைவறியானோ? என்னில்', என்று.

அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கஙச) இவன்பாசுரங் கேட்டவாறே திருவுள்ளம் உகக்கும்.

(வ்யா.) 'இவன் பாசுரங்கேட்டவாறே திருவுள்ளமுகக்கும்' என்று. அதாவது – 1 ருக்ணதையாலே சோற்றில் ஆசையற்றுக் கிடந்த ப்ரஜை ரோகந்தீர்ந்து பசிவிளைந்து 'சோறு' என்று அபேக்ஷிக்கும் பாசுரங்கேட்டால் பெற்றதாய் உகக்குமாபோலே, அநாதிகாலம் 2 ப்ராப்யாந்தரப்ராவண்யமாகிற நோய்கொண்டு 3 இந்த ப்ராப்யத்தில் நசையற்றுக்கிடந்தவன் இதிலே ருசி பிறந்து தன் பக்கலிலே வந்து இத்தை அபேக்ஷிக்கிற பாசுரங்கேட்டவாறே, ஶேஷியான அவன் 4 திருவுள்ளம் உகக்கும்: அதுக்காக அர்த்திக்கிறானித்தனையென்கை.

இனி, இவ்வாக்யத்துக்கு 5 ப்ரதிபதம் அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார்

மூ.—(கஙரு) ஸ்ரீமதே = பெரியபிராட்டியாரோடே கூடியிருந்துள்ளவனுக்கு.

(வ்யா.) 'ஸ்ரீமதே' என்று. அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார், 'பெரியபிராட்டியாரோடே கூடியிருந்துள்ளவனுக்கு' என்று. இங்கும் ஸ்ரீஶப்தத்துக்குப் பூர்வவாக்யத்திற் சொன்ன 6 வ்யுத்பத்தித்வயமும் அதில் அர்த்தமும் மதுபர்த்தமான நித்யயோகமும் அநுஸந்தேயம்.

இரண்டிடத்திலும் நித்யயோகம் ஒத்திருக்கச்செய்தே 7 அவ்வவதஶாநுகுணமாக இவளிருக்கும் இருப்பை அருளிச்செய்கிறார்

---

1. ருக்ணதை-நோய்கொண்டவனாயிருக்கை. 2. ப்ராப்யாந்தர ப்ராவண்யம் - எம்பெருமானைத் தவிர வேறுவிஷயங்களில் மனம் ஊன்றியவனாகை. 3. இந்தப்ராப்யத்தில் - எம்பெருமானுடைய கைங்கர்யமாகிற உபேயத்தில், நசையற்று - விருப்பமில்லாமல். 4. திருவுள்ளமுகக்கும் - மனம் மகிழ்வான். 5. ப்ரதிபதம்-பதந்தோறும்; ஒவ்வொரு பதத்துக்கும். 6. வ்யுத்பத்தித்வயமும்-கர்மணிவ்யுத்பத்தி கர்த்தரிவ்யுத்பத்தி என்ற இருவகை வ்யுத்பத்தியும். 7. அவ்வவதஶாநுகுணமாக - அந்தந்தநிலைமைக்கு ஏற்ப.

மூ.—(கசுசு) அவன் உபாயமாமிடத்தில் தான் புருஷகாரமாயிருக்கும்; அவன் ப்ராப்யனுமிடத்தில் தான் ப்ராப்யையுமாய்க் கைங்கர்யவர்த்தகையுமா யிருக்கும்.

(வ்யா.) 'அவன் உபாயமாமிடத்தில்' என்று தொடங்கி. அதாவது-அவன் சேதநர்க்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்தி இஷ்ட ப்ராப்திகளுக்கு உபாயமாமிடத்தில் ஸஹாயாந்தரஸம்ஸர்க்கத்தை ஸஹியாமையாலே தான் 1 உபாயபாவத்தில் அந்வயமின்றிக்கே, 2 ஸாபராத சேதநருடைய அபராதங்களைப் பார்த்து அவன் சீறுமளவில் அத்தைஸஹித்து அங்கீகரிக்கும்படியாகப் பண்ணும் புருஷகாரமாயிருக்கும்; அவன் சேதநர்க்குக் 3 கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திதயா ப்ராப்யனுமிடத்தில் 4 அவனைுபாதி கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாய்க்கொண்டு தான் ப்ராப்யையுமாய் இவர்கள் செய்யுங் கைங்கர்யத்தை அவன்திருவுள்ளத்திலே ஒன்று பத்தாகப்படுத்தி உகப்பிக்கையாலே, கைங்கர்ய வர்த்தகையுமாயிருக்கு மென்கை. இதுதன்னைப் பரந்தபடியிலே "பூர்வவாக்யத்தில் ஸ்ரீமச்சப்தம்-சேதநருடைய அபராதத்தையும் ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வாதந்தர்யத்தையுங் கண்டு, 'இவர்கள் அவனுடைய க்ரோதத்துக்கு விஷயமாய் நஶித்துப்போகாதே அவனைக்கிட்டி உஜ்ஜீவித்துப்போகவேணும்' என்று ஸாபராதரான சேதநரை ஈஶ்வரனோடே சேர்க்கைக்காக 5 என்றும்ஒக்க விடாதேயிருக்கும் இருப்பைச் சொல்லுகிறது; இக்குத்தை ஸ்ரீமச்சப்தம் - கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தைப் பற்றவும், இவர்கள் பண்ணுங் கைங்கர்யத்தை ஈஶ்வரன் திருவுள்ளத்திலே ஒன்று பத்தாகப் படுத்துகைக்காகவும், 6 அநுபவவிச்சேதத்தில் தனக்கு ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படி இருக்கையாலே 7 நிரந்தர ஸம்ஶ்லேஷத்துக்காகவும், அவனை க்ஷணகாலமும் பிரியாதே ஸர்வகாலமும் 8 ஸம்ஶ்லிஷ்டையாயிருக்கும் இருப்பைச் சொல்லுகிறது" என்று விஸ்தரேண அருளிச்செய்தார்.

---

1. உபாயபாவம் - உபாயமாயிருக்கை. 2. ஸாபராத சேதநர் - குற்றமுள்ள சேதநர். 3. கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திதயா - கைங்கர்யத்தை யேற்றுக்கொள்பவனாக என்றபடி. 4. அவனைுபாதி - அவனைப்போலே. 5. என்றும் ஒக்க - எப்போதுமாக. 6. அநுபவவிச்சேதம் - அநுபவத்தின் இடையீடு. 7. நிரந்தர ஸம்ஶ்லேஷம் - இடைவிடாமற் சேர்ந்திருக்கை. 8. ஸம்ஶ்லிஷ்டை - சேர்ந்திருப்பவள்.

திருமந்த்ரத்தில் உத்தரபதத்துக்கு இவ்வுத்தரவாக்யம் விவரணமா யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கசுஎ) இதிலே திருமந்த்ரத்தில் சொன்ன ப்ராப்யத்தை விசதமாக அநுஸந்திக்கிறது.

(வ்யா.) 'இதிலே' என்று தொடங்கி. அதாவது-கைங்கர்யப்ரதி ஸம்பந்தி [1] ஒரு மிதுநமென்னு மிடத்தை [2] சாப்தமாக ப்ரதிபாதிக்கிற இந்த வாக்யத்திலே, திருமந்த்ரத்தில் 'நாராயணாய' என்று கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுந மென்னுமிடம் ஆர்த்தம் ஆகையாலே அவிசதமாகச்சொன்ன ப்ராப்யத்தை விசதமாக அநுஸந்திக்கிற தென்கை. அங்கு, 'நாராயணனுக்கே அடிமைசெய்யப்பெறுவேனாக வேணும்' என்கிற இவ்வளவொழிய, 'அடிமைகொள்ளுமவன் ஸ்ரீமானாகவேணும்' என்றும், 'அடிமைசெய்யுமவன் நிர்மமனாக வேணும்' என்றும் சொல்லாமையாலும், அவை இரண்டும் இங்குச் சொல்லுகையாலு மிறே, அந்தப்பதத்துக்கு இவ்வாக்யம் விவரணமாயிற்று.

'இம்மிதுநத்துக்கே அடிமைசெய்யவேணும் என்கிற நிர்ப்பந்தந்தான் என்?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கசுஅ) இளையபெருமாளைப்போலே இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கை முறை.

(வ்யா.) 'இளையபெருமாளைப்போலே' என்று தொடங்கி. அதாவது-(கரு௫) "஭வாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே । அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரத: ஸ்வபதஶ்ச தே" [பவாம்ஸ்து ஸஹவைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே - அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி ஜாக்ரதஸ் ஸ்வபதஸ்சதே] என்று பெருமாளும் பிராட்டியுமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்த இளையபெருமாளைப்போலே இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமை செய்கை - இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூப

1. ஒருமிதுனம் - ஒரு தம்பதி; அவர்களாவார் - நாராயணனும், ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியும். 2. சாப்தம் - சப்தசக்தியினாலே தோன்றும் பொருள்.

ப்ராப்தமென்கை. மிதுநஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமானல் மிதுநகைங்கர்ய மிறே ஸ்வரூபப்ராப்தம்.

இன்னமும் அச்சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்யுமளவி லுள்ள வாசியை அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கசுகூ) அடிமைதான் ஸித்திப்பதும் ரஸிப்பதும் அச்சேர்த்தியிலே.

(வ்யா.) 'அடிமைதான்' என்று தொடங்கி. அதாவது-ஸ்வதந்த்ரனை ஈஶ்வரன் உபேக்ஷியாமல் கைங்கர்யம் கொண்டருளும்படி பண்ணுமவள் இவளாகையாலே (கநசு) "ஸீதாºவாச" [ஸீதாமுவாச] (கநஎ) "ஸீதாஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்த மிதம்வசந மப்ரவீத்" [ஸீதாஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்த மிதம்வசந மப்ரவீத்] என்று இவள் முன்னிலையாகத் தம்முடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான அடிமையை அபேக்ஷித்துப் பெற்ற இளையபெருமாளைப்போலே இவன் ப்ரார்த்திக்கிற அடிமைதான் ஸித்திப்பதும், மாதாபிதாக்கள் இருவருமான சேர்த்தியிலே ஶுஶ்ரூஷைபண்ணும் புத்ரனுக்குப்போலே செய்கிற அடிமைதான் ரஸிப்பதும், பிராட்டியும் அவனுமான சேர்த்தியிலே யென்கை.

இனி, இரண்டாம் பதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார்

மூ.—(கஎO) நாராயணாய = ஸர்வஶேஷியாயுள்ளவனுக்கு.

(வ்யா.) 'நாராயணாய' என்று. அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார், 'ஸர்வஶேஷியாயுள்ளவனுக்கு' என்று. நாராயணத்வம் உபயவிபூதிநாதத்வ மாகையாலே 'ஸர்வஶேஷியாயுள்ளவனுக்கு' என்கிறார். கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாவான் ஶேஷியிறே.

கைங்கர்யந்தான் 1 அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதமாகையாலும், அந்த ப்ரீதிதான் 2 அநுபாவ்ய விஷயாதீநையாகையாலும், அநுபாவ்யவிஷயம் சொல்லவேண்டுகையாலே அருளிச்செய்கிறார்

1. அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதம் - பகவானுடைய குணம் திருமேனி என்ற இவைகளை அநுபவிப்பதனால் தோன்றுகின்ற ப்ரீதியினாலே செய்யப்பட்டது.
2. அநுபாவ்யம் - அநுபவித்தற்கு உரியது.

மூ—(கஎக) இதிலே திருமேனியையும் குணங்களை யும் சொல்லும்.

(வ்யா.) 'இதிலே திருமேனியையும் குணங்களையும் சொல்லும்' என்று. அதாவது - கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியைச் சொல்லுகிற இப்ப தத்திலே, கைங்கர்யத்துக்குப் [1] பூர்வபாவியாயிருக்கும் அநுபவத்துக்கு விஷயமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், கல்யாண குணங்களையும் சொல்லும் என்கை.

(கரு௮) "ஸதா பஶ்யந்தி" [ஸதாபஶ்யந்தி] என்றும், (கரு௯) "ஶோப⁴ந்தே ஸர்வாங்கா³நி" [ஶோப்⁴நதே ஸர்வாங்காநி] என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் கல்யாணகுணங்களும், (கச0) "ரஸꣳஹ்யேவாயம் லப்³த்⁴வாநந்தீ³ ப⁴வதி" [ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி] என்கிற ஸ்வரூபத்தோபாதி கைங்கர்யவர்த்தகங்களுமாய்ப் போக்யங்களுமாயிறே யிருப்பது; 'குணங்கள்' என்று ஸாமாந்யேந சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்களோடு வாத்ஸல்யாதி குணங்களோடு ஸௌர்யாதி குணங்களோடு வாசியற எல்லாக்குணங்களும் அநுபாவ்யங்களா யிருக்கையாலே, பூர்வவாக்யத்தில் நாராயணபதத்தில் உபாயவரணத்துக்கு [2] உபயுக்ததயா அநுஸந்தேயங்களான குணவிஶேஷங்களும் இப்பதத்தில் ப்ராப்யதயா அநுஸந்தேயங்கள்; ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு [3] ஆகாரத்வயமுண்டாயிருக்கிறபோலே, ஆஶ்ரயிகளான குணவிஶேஷங்களுக்கும் ஆகாரத்வயமும் உண்டாயிறே யிருப்பது. இவையெல்லாம் பரந்தபடியிலே அருளிச்செய்தார்.

இனி, இப்பதத்துக்குத் தாத்பர்யம் இன்னதிலே என்கிறார்

மூ—(கஎ௨) ஶேஷித்வத்திலே நோக்கு.

(வ்யா.) 'ஶேஷித்வத்திலே நோக்கு' என்று. அதாவது - [4] அநுபாவ்யத்வம் அவிஶிஷ்டம் ஆகையாலே ஸகலகுணங்களும் ப்ரதிபாதி

1. பூர்வபாவி - முன்னம் உண்டாயிருப்பது. 2. உபயுக்ததயா - உபயோகமுள்ளதா யிருத்தலினாலே. 3. ஆகாரத்வயம் - உபாயமாக இருத்தலோடு உபேயமாயு மிருக்கை. 4. அநுபாவ்யத்வம் அவிஶிஷ்டம் - அநுபவித்தற்கு ஏற்றவையாத லென்பது (எல்லாக் குணங்கட்கும்) ஒத்ததை; அவிஶிஷ்டம் - ஒன்றற்கு விஶேஷமாகாதது: எல்லாவற்றிற்கு முள்ள தென்றபடி.

த்மாயிருந்ததேயாகிலும், 1 சதுர்த்த்யம்ஶத்திற்சொல்லுகிற 2 வ்ருத்தி விஶேஷத்துக்கு மிகவும் அந்தரங்கமாயிருப்பது ஶேஷித்வமாகை யாலே, அதிலே இப்பதத்துக்கு நோக்கு என்கை.

இந்த ஶேஷித்வ 3 கதநத்துக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(களரு) ப்ராப்தவிஷயத்தில் கைங்கர்யமிறே ரஸிப்பது.

(வ்யா.) 'ப்ராப்தவிஷயத்தில் கைங்கர்யமிறே ரஸிப்பது' என்று. அதாவது - (கசக) ''ஸவ_ும்வ_ரவஶம்ஓ_ூ:வம்'' [ஸர்வம்பரவஶம் து:கம்] என்றும், (கசஉ) ''ஸெவாஶ்வவ்ருத்தி:'' [ஸேவாஶ்வவ்ருத்தி:] என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிஷித்தமான அப்ராப்த விஷயத்தில் கைங்கர்யம்போலன்றிக்கே, (கசரு) ''ஊாயாவாஸகுவ‍ உ_நூமகெூஜ'' [சாயாவாஸத்வ மநுகச்சேத்] என்றும், (கசச) ''ஸாகிமெ‍_ும்நஸெவ்யதெ'' [ஸாகிமர்த்தம்நஸேவ்யதே] என்றும் சொல்லுகிறபடியே, 4 விஹிதமான ப்ராப்தவிஷயத்திற் பண்ணுங் கைங்கர்யமிறே, இவனுக்கு ரஸிப்பதென்கை.

இனி, இப்பதத்தில் விபக்த்யம்ஶத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(களச) இந்தச் சதுர்த்தி கைங்கர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது.

(வ்யா.) 'இந்தச்சதுர்த்தி' என்று தொடங்கி. அதாவது-ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநகார்யமான உபாயபரிக்ரஹத்துக்கு அநந்தரம் ப்ராப்தமாயுள்ளது ஆகையாலே, தாதர்த்த்ய ப்ரதிபாதகம் அன்றிக்கே இந்தச் சதுர்த்தி பரிக்ரஹித்த உபாயத்தினுடைய பலமான கைங்கர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறதென்கை. கைங்கர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாவது-கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையை ப்ரதிபாதிக்கை. கைங்கர்யமாவது - பகவந் முகவிகாஸ ஹேதுவான வ்ருத்திவிஶேஷம். இக் கைங்கர்யந்தான் (கசரு) ''ஶதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தெ'' [ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே] என்றும், (கசகூ) ''நமஇத்யெவவாதிநஃ'' [நமஇத்யேவவாதிநஃ] என்

---

1 சதுர்த்த்யம்ஶம் - நாராயணாய என்றவிடத்து உள்ள சதுர்த்தியின் .... 2. வ்ருத்திவிஶேஷம் - கைங்கர்யம். 3. கதநம் - சொல்லுகை. 4. விஹிதம் - விதிக்கப்பட்டது.

றும், (கசஎ) "யெநயெநயாதாமஹுதி தெநதெநஸஹமஹுதி" [யேநயேநதாதாகச்சதி தேநதேநஸஹகச்சதி] என்றும் இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே வாசிககாயிகரூபமா யிருக்கும்.

'இக்கைங்கர்யம் 1 ப்ரார்த்தநீயமாகில் காதாசித்கமாகாதோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கஎரு) **கைங்கர்யந்தான் நித்யம்.**

(வ்யா.) 'கைங்கர்யந்தான் நித்யம்' என்று. அதாவது-ஶேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலும், (கசஅ) "அகிஞிகரஸ்யஶெஷதாநுபபத்திஃ" [அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஶேஷத்வாநுபபத்திஃ] என்கிறபடியே 2 கிஞ்சித்காராபாவத்தில் அதுதான் அநுபபந்நமாகையாலும், கைங்கர்யம் ஆத்மாவுக்கு நித்யமென்கை. ஆகையாலிறே, (கசகூ) "நித்யகிங்கரஃ ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" [நித்யகிங்கரஃ ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி] என்றும், (கரு௦) "நித்யகிங்கரோபவாநி" [நித்யகிங்கரோபவாநி] என்றும் ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்தது.

'நித்யமாயிருக்குமாகில் ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கஎசு) **நித்யமாக ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணும்.**

(வ்யா.) 'நித்யமாக ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணும்' என்று. அதாவது - 3 விஷயம் *உத்துங்கமா யிருக்கையாலும், 4 ஆஶ்ரயபூதனான சேதநன் அத்யந்த பரதந்த்ரனா யிருக்கையாலும், ப்ரார்த்தநாவிஶேஷம் இல்லாதபோது கைங்கர்யம் ஸித்தியாமையாலும், நித்யமாக ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணும் என்கை.

இது நித்யப்ரார்த்தநீயம் ஆகைக்கு 5 நிதாநத்தை அருளிச்செய்கிறார்

---

1. ப்ரார்த்தநீயம் - ப்ரார்த்தித்தற்குஉரியது. 2. கிஞ்சித்கார அபாவத்தில் - கைங்கர்யஞ் செய்யாதபோது. அதுதான் - ஶேஷத்வம்தான், அநுபபந்நம் - கூடாது. 3. விஷயம் உத்துங்கம் - கைங்கர்யத்துக்கு விஷயமான ஈச்வரன் ஸர்வஸ்மாத்பரன். 4. ஆஶ்ரயபூதன் - கைங்கர்யத்துக்கு ஆஶ்ரயபூதனென்: கர்த்தாவானவனென்றபடி. 5. நிதாநம் - காரணம்.

* 'உத்துங்கதத்த்வம்' என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

மூ.—(கஎஎ) ஶேஷிக்கு அதிஶயத்தை விளைக்கை ஶேஷபூதனுக்கு ஸ்வரூபலாபமும், ப்ராப்யமும்.

(வ்யா.) 'ஶேஷிக்கு' என்று தொடங்கி. அதாவது - (கடுக) "நாகிஞ்சித்குர்வதஶ்ஶேஷத்வம்" [நாகிஞ்சித்குர்வதஸ்ஶேஷத்வம்] என்கிறபடியே ஶேஷிக்கு அதிஶயகரமல்லாத வஸ்துவுக்கு ஶேஷத்வம் இல்லாமையாலே, ஶேஷியான ஈஶ்வரனுக்குத் தன்னுடைய 1 வ்ருத்தி விஶேஷங்களாலே ப்ரீதிரூபமான அதிஶயத்தை விளைக்கை ஶேஷபூதனானவனுக்குத் தன் ஸ்வரூபலாபமுமாய், அவனுடைய முகோல்லாஸாநுபவத்துக்கு உறுப்பாயிருக்கையாலே ப்ராப்யமுமாயிருக்குமென்கை. ஆகையாலே, நித்யப்ரார்த்தநீயமாயிருக்குமென்று கருத்து.

அநந்தரம், சரமபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார்

மூ.—(கஎஅ) நமஃ = கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறது.

(வ்யா.) 'நமஃ' என்று. அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார், 'கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறது' என்று. அதாவது - நமஶ்ஶப்தம் ஸாமாந்யேந அஹங்கார மமகாரங்களைக் கழிக்கையாலே, திருமந்த்ரத்தில் மத்யமபதமான நமஶ்ஶப்தம்போலே ஸ்வரூப உபாய புருஷார்த்த விரோதிகள் மூன்றையுங் கழிக்க வற்றாயிருந்ததேயாகிலும், இங்கு அங்ஙனன்றிக்கே, 2 கைங்கர்யப்ரார்த்தநாநந்தரோக்தம் ஆகையாலே, இந்தக் கைங்கர்யத்தில் விரோதியைக் கழிக்கிறது எனகை.

'கைங்கர்யத்துக்குக் களை எது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்.

மூ.—(கஎகூ) களையாவது — தனக்கென்னப் பண்ணுமது.

(வ்யா.) 'களையாவது தனக்கென்னப்பண்ணுமது' என்று. தனக்கென்னப் பண்ணுகையாவது - (கடுஉ) "போக்தாஹம் மமபோகோயம்" [போக்தாஹம் மமபோகோயம்] என்கிறபடியே, இத்தைத் தன்னுடைய 3 ரஸத்துக்கு உறுப்பாக நினைத்துப் பண்

1. வ்ருத்திவிஶேஷம் - கைங்கர்யம். 2. கைங்கர்யப்ரார்த்தநா - கைங்கர்யப்ரார்த்தனைக்கு, அநந்தரம் - பின்பு, உக்தம் - சொல்லப்பட்டது. 3. ரஸத்துக்கு - ஸந்தோஷத்துக்கு.

ஞகை; பகவந்முகவிகாஸஹேது வாகையாலே இது நமக்கு ஆதரணீயம் என்கிற ப்ரதிபத்தி ஒழிய, இதில் போக்த்ருத்வ ப்ரதிபத்தியும் 1. மதீயத்வப்ரதிபத்தியும் நடக்குமாகில், அபுருஷார்த்தமாயிறே இருப்பது.

இன்னமும் இந்தக் கைங்கர்யப்ராப்திக்கு விரோதிகளானவையும் இதிலே தள்ளுண்ணு மென்கிறார்

சூ.—(கஅ0) இதிலே அவித்யாதிகளும் கழியுண்ணும்.

(வ்யா.) 'இதிலே அவித்யாதிகளும் கழியுண்ணும்' என்று. அதாவது - அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியைப் ப்ரார்த்திக்கிற இந்நமஸ்ஸிலே (கருந) "𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌰𑍁𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌿𑌬𑍀𑌜𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍" [அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வேஸ்வமிதியாமதி: — அவித்யாதருஸம்பூதிபீஜமேதத் த்விதாஸ்திதம்] என்கிறபடியே 2. அநாத்மநி ஆத்மபுத்யாதிகளை வடிவாகவுடைத்தாய்க் கர்மோத்பத்திகாரணமாயிருந்துள்ள 3 அவித்யையும், தத்கார்யமான கர்மங்களும், தத்கார்யமாய்வரும் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமும் எல்லாம் கழியுண்ணும் என்கை.

ஆகையிறே, த்வயவிவரணமான கத்யத்திலே நமஸ்ஸப்தார்த்தத்தை அநுஸந்தித்து அருளுகிறவளவில் (கருச) "𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑍈𑌃" [மநோவாக்காயை:] இத்யாதி சூர்ணையாலே, அக்ருத்யகரணாதி அகிலகர்மநிவ்ருத்தியையும் (கருரு) "𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌲𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤" [அநாதிகாலப்ரவ்ருத்த] இத்யாதிசூர்ணையாலே அவித்யா நிவ்ருத்தியையும், (கருசா) "𑌮𑌦𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿" [மதீயாநாதி] இத்யாதி சூர்ணையாலே ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிவ்ருத்தியையும் பாஷ்யகாரர் ப்ரார்த்தித்தருளிற்று.

ஆனாலும், இதுக்குப் ப்ரதாநார்த்தம் கைங்கர்யத்தில் ஸ்வப்ரயோஜந நிவ்ருத்தி யாகையாலே, அத்தை உபபாதிக்கிறார் மேல்.

அதில் ப்ரதமத்திலே, 'கைங்கர்யம் பண்ணும்போது தான் எப்படி யாகவேணும்?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

சூ.—(கஅக) * "உனக்கே நாமாட்செய்வோம்" என்னும்படியே ஆகவேணும்.

---

1. மதீயத்வ ப்ரதிபத்தி - எனது என்கிற எண்ணம். 2. அநாத்மநி என்: ஆத்மாவாகாத உடம்பில். ஆத்மபுத்தி - ஆத்மாவென்கிற எண்ணம். 3. அ... யை - அஜ்ஞாநம்.

* திருப்பாவை - உகூ.

(வ்யா.) * ' "உனக்கே நாமாட்செய்வோம்" என்னும்படியேயாக வேணும்' என்று. அதாவது - கைங்கர்யம் பண்ணுமளவில் 'உனக்கே நாமாட்செய்வோம்' என்று 'உனக்கும் எங்களுக்குமா யிருக்கும் இருப்புத்தவிர்ந்து, உனக்கேயுகப்பாக நாங்கள் அடிமைசெய்யவேணும்' என்கிறபடியே, ஶேஷிக்கே உகப்பாகப் 1 பண்ணவேணு மென்கை. † "தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே" என்றிறே, ஆழ்வாரும் அருளிச்செய்தது.

இனி, இந்தக் கைங்கர்யத்துக்கு விக்நங்களை அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கஅஉ) ஸௌந்தர்யமும் அந்தராயம்; கீழச் சொன்ன கைங்கர்யமும் அப்படியே.

(வ்யா.) 'ஸௌந்தர்யமும்' இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. அதாவது- அவனுடைய 2 விக்ரஹஸௌந்தர்யமும் 3 சித்தாபஹாரியாய்க் கைசோரப்பண்ணுகையாலே, கைங்கர்யத்துக்கு விக்நம்; இந்நமஸ்ஸுக்குக் கீழே சதுர்த்தியிற்சொன்ன கைங்கர்யமும் 4 அபிமதவிஷயபரிசர்யை போலே 5 ஸ்வ ரஸத்துக்கு உடலாயிருக்கையாலே, அவனுடைய முகமலர்த்தியே ப்ரயோஜநமாக ‡ இருக்குமதுக்கு 6 அதுவும் விக்நமென்கை.

7 இப்படியாகையால், இவ்விரோதி நிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனை இடைவிடாமல் நடக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கஅந) கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனைபோலே இப்பதத்தில் ப்ரார்த்தனையும் என்று முண்டு.

(வ்யா.) 'கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனைபோலே' என்று தொடங்கி. அதாவது - சதுர்த்தியிற் சொல்லுகிற கைங்கர்யப்ரார்த்தனை 8. காதாசித்கமன்றிக்கே நித்யமாய்ச் செல்லுமாபோலே, இப்பதத்திற்

1. 'பண்ணவேணும்' என்பதற்கு முன்பு, 'அடிமைத்தொழிலை' என்று வருவித்துக்கொள்க. 2. விக்ரஹ ஸௌந்தர்யம் - திருமேனியின் அழகு. 3. சித்தாபஹாரியாய் - மனத்தைக் கவர்வதாய். 4. அபிமதவிஷயம் - தனக்கு இஷ்டையான ஸ்திரீ முதலியன. 5. ஸ்வ ரஸத்துக்கு - தன்னுடைய மகிழ்ச்சிக்கு. 6. அதுவும் - பகவத் கைங்கர்யமும். 7. இப்படியாகையால் - தன்னுகப்புக்காகப் பண்ணுங் கைங்கர்யமும் ஸ்வப்ரீதிக்குக் காரணமான பகவத் ஸௌந்தர்யமும் கேவலம் பகவந்முகோல்லாஸார்த்தமாகச் செய்யுங் கைங்கர்யத்துக்கு விரோதியாகையாலே. 8. காதாசித்கம் - எப்போதாவது ஒருகாலுண்டாவது.

* திருப்பாவை - உகூ. ‡ 'உடையவனுக்கு' என்றும் பாடமுண்டு.
† திருவாய் - உ, கூ, ச.

சொல்லுகிற கைங்கர்யவிரோதி நிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனையும், இங்கிருக்கும் காலத்தோடு 1 ப்ராப்யபூமியிற் போன காலத்தோடு வாசியற எல்லாக்காலமும் நடக்கக்கடவதாயிருக்கு மென்கை.

2. 'கந்தல் கழிந்த அந்நிலத்திலும் 3 ஸ்வபோக்த்ருத்வ உதயம் உண்டாமோ?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—(கஅச) "மருந்தே நங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்று நின்றதிறே.

த்வயப்ரகரணம் முற்றிற்று.
பிள்ளைலோகாசாரியார் திருவடிகளே சரணம்.

(வ்யா.) '"மருந்தே நங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்றுநின்றதிறே' என்று. அதாவது - உன்னுடைய அநுபவத்தாலே எங்களுக்கு வரும் ஆநந்தத்துக்கு ஸ்வபோக்த்ருத்வபுத்தியை விளைத்து, ஸ்வரூபத்தை அழியாதபடி 4 ஸாத்மிப்பிக்கும் 5 பேஷஜமானவனே! என்று நித்யஸூரிகள்பேசும் பாசுரமாகச் சொல்லாநின்றதிறே யென்கை. ஆகையால், அவ்விஷய வைலக்ஷண்ய ப்ரயுக்தமாய் வரும் ஸ்வபோக்த்ருத்வபுத்தி அங்கும் விளைகையாலே, இப்பதத்தில் ப்ரார்த்தனை என்றுமுண்டு என்னுமிடம் ஸித்த மென்றதாயிற்று. ஆகையிறே முக்தர்க்கு லக்ஷணம் சொல்லுகிறவிடத்திலே (கஙள) "நமஇதேவவாதிநः" [நமஇத்யேவவாதிநः] என்றது.

ஆக, புருஷகாரத்தையும், 6 தந்நித்யயோகத்தையும், 7 தத்பாவிதமான வாத்ஸல்யாதி குணங்களையும், அந்தக் குணப்ரகாசகமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், குணவிக்ரஹ விசிஷ்ட வஸ்துவினுடைய உபாயத்வத்தையும், அவ்வுபாய ஸ்வீகாரத்தையும், தத்பலமான கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுந மென்னுமத்தையும், அவ்வஸ்துவினுடைய ஸர்வசேஷித்வத்தையும், தத்விஷய கைங்கர்யத்தையும், கைங்கர்யவிரோதி நிவ்ருத்தியையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

த்வயப்ரகரண வ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.
பெரியசீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

1. ப்ராப்யபூமி - பரமபதம். 2. கந்தல் - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம். 3. ஸ்வபோக்த்ருத்வம் - பகவத்ஸௌந்தர்யத்தாலும் கைங்கர்யத்தாலும் உண்டாகும் மகிழ்ச்சியை யநுபவிப்பவனென்கை. 4. ஸாத்மிப்பிக்கும் - ஸ்வபோக்த்ருத்வபுத்தி வரவொட்டாமல் செய்யும். 5. பேஷஜம் - மருந்து. 6. தந்நித்யயோகம் - லக்ஷ்மியின் நித்யமான சேர்த்தி. 7. தத் உத்பாவிதம் - அந்தலக்ஷ்மியால் (எம்பெருமான் சீற்றங்கொள்ளும்போது) உண்டாக்கப்படுவது.